

ПРОФСПІЛКОВІ ВІСТІ

№ 13
(839)
31.03.2016

ЦІНИ СІЛИ В ГРЕЧКУ.
ЗА ПІВРОКУ ОДНА З
НАЙПОПУЛЯРНІШИХ КРУП
ПОДОРОЖЧАЛА БІЛЬШ
НІЖ УДВІЧІ

3

ГАЗЕТА ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК УКРАЇНИ

WWW.PSV.ORG.UA

**ВР РАТИФІКУВАЛА
КОНВЕНЦІЮ МОП
№ 102**

МІНІМАЛКУ
СОЦЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ГАРАНТОВАНО!

2

**ПЛАТФОРМА
ГРОМАДЯНСЬКОГО
СУСПІЛЬСТВА**

ЯК МАЙДАНЧИК
ДЛЯ ОБМІНУ
ДУМКАМИ

4

**УКРАЇНСЬКІ
ПРАЦІВНИКИ
В ПОЛЬЩІ**

ОТРИМАЮТЬ
ПРАВОВИЙ
ЗАХИСТ

4

ПІДСУМКИ З'ІЗДУ

**ПРОФСПІЛКИ ОТРИМАЛИ НОВОГО
ГОЛОВУ, ЗАТВЕРДИЛИ СТРАТЕГІЮ
РОЗВИТКУ ТА ПРИЙНЯЛИ НИЗКУ
ДЕКЛАРАЦІЙ ТА ЗВЕРНЕНЬ - ПІДСУМКИ
VII З'ІЗДУ ФПУ.**

5 - 7

ТЕМА НОМЕРА

РЕКЛАМА ЛІКІВ:

МЕНШЕ ЗНАЄШ -
ЗДОРОВІШИМ БУДЕШ

8 - 9

МОЛОДЬ

**СТУДЕНТСЬКІ
ПИТАННЯ:**

ПРОФСПІЛКИ ВИСУНУЛИ
ВИМОГИ ДО ВЛАДИ

11

ДО ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТИВ

Верховна Рада України ратифікувала Конвенцію Міжнародної організації праці No 102, що гарантує громадянам мінімальні норми соціального забезпечення. За ухвалення відповідного закону проголосували 253 депутати з 226 голосів.

Цим законом Україна приєднується до 9 з 15 розділів конвенції. Йдеться про медичне обслуговування, допомогу в зв'язку з хворобою, безробітним і пенсіонерам, інвалідам та їх сім'ям, в зв'язку з вагітністю і пологами.

Міністр соціальної політики Павло Розенко зазначив, що «15 років Україна йшла до цього моменту, коли вона може взяти на себе зобов'язання щодо необхідного соціального захисту населення».

Конвенцією передбачено чимало стандартів, які Україна повинна впровадити. Для цього до законодавства держави мають бути внесені нові стандарти медичного обслуговування та соціаль-

ної допомоги. Тож дуже важливо не залишити це в традиційно популістському полі, а виконати зобов'язання перед власним народом.

Конвенція про мінімальні норми соціального забезпечення діє в 30 країнах, і Україна стане 31-ю, яка підпадає під її дію після ратифікації. Багато депутатів критично висловилися щодо мінімальних соціальних стандартів у країні. Зокрема, прожитковий мінімум у 1330 грн було названо нереальною цифрою. «Саме Міністерство соціальної політики визнає, що реальний прожитковий мінімум становить як мінімум 2500 грн на місяць у цінах січня 2016 року на одну людину», – зазначив депутат Віктор Галасюк.

Однак за деякими показниками соціального захисту Україна перевершує вимоги конвенції. Приміром, мінімальна ставка допомоги з тимчасової втрати працездатності в Україні забезпечується на рівні 50% середнього заробітку, а конвенція пропонує не нижче 45%. Мінімальна пенсія за віком у нас складає 78% від мінімальної заробітної плати. Це повністю відповідає вимогам конвенції. Нормам конвенції відповідають і рівень соціального забезпечення в разі нещасних випадків на виробництві і допомога при вагітності і пологах.

Профспілки давно виступали за ратифікацію конвенції МОП. На переконання профспілкових активістів, ухвалення цього документа – позитивний сигнал з точки зору забезпечення пенсійних прав громадян. З іншого боку, пенсійна система ще досить квола, тож з ухваленням конвенції ми отримаємо більше запитань, ніж відповідей. Міністерству праці і соціальної політики доведеться попрацювати над ефективними схемами її впровадження.

НОВА МОДЕЛЬ ЕНЕРГЕТИЧНОГО РИНКУ

Уряд України схвалив та направив до Верховної Ради проект закону про ринок електроенергії. Документ включено до вимог так званого Третього енергетичного пакета. Законопроект дозволить демонаполізувати ринок, дасть змогу підприємствам укласти прямі договори з виробниками електроенергії, а громадянам надалі самостійно обирати постачальника. Урядовці стверджують, що закон, якщо його підтримають народні депутати, запровадить прозорі та чесні механізми ринкових відносин в електроенергетичній галузі. Експерти енергетичної групи РПР вітають узгодження Кабінетом Міністрів законопроекту і вважають це важливим кроком на шляху до реформування критично важливого для всієї української економіки ринку. На їх переконання, проєкт містить чимало прогресивних положень, зокрема створює механізми захисту інтересів споживачів, надає більшого вибору споживачеві та виробнику електроенергії, розширює можли-

вості для конкуренції між існуючими постачальниками. Водночас документ потрібно доопрацювати, аби він не лише ефективно вирішував існуючі проблеми, а й сприяв подальшому розвитку українського ринку електроенергії відповідно до найкращих світових практик. Прем'єр наголосив, що він слугуватиме просуванням України до європейського енергетичного ринку. А глава Міненергогільля Володимир Демчишин сподівається, що цей документ може бути ухвалений парламентом у першому читанні наприкінці березня. Чи зможуть депутати розібратися у тонкощах законопроекту? Переважна більшість експертів поки що не дійшли єдиної думки, що означають сегменти запропонованого ринку, приміром ринок «на добу вперед», а також внутрішньодобового, балансуєного ринку, ринку допоміжних послуг та двосторонніх договорів. Пересічних українців найбільше цікавить, який результат отримає кожен у разі запровадження нової моделі енергетичного ринку.

ІЗ ПЕРШИХ ВУСТ

Олександр МАЗУР-ЧАК, співолова політичної партії «Наш край»:

«Нові тарифи на електроенергію лише посилять зубожіння громадян. Суми, що нараховують за перевитрату, є нереальними для більшості українців. Нові тарифи за нинішніх нормативів відкинуть далеко за межу бідності мільйони сімей і змусять людей просто не платити за електроенергію».

Ганна КОЗУБ, незалежний експерт енергетичного ринку:

«Про інтереси громадян взагалі ніхто не піклується. Споживачі не зможуть обирати собі постачальників, а отже, конкурентного середовища по суті не буде. А ліберальний ринок електроенергії може бути лише «в думках» борців за реформу. І все це називатимуть «європейською моделлю».

Світлана ГОЛИКОВА, директор компанії «ТрансЕнергоКонсалтинг»:

«Я вважаю, що одразу було б доцільно розпочати реформу ринку електроенергії, щоб споживачі могли обрати собі постачальника за найнижчою ціною, щоб була конкуренція серед виробників. Сподіваюсь, буде прийнята нова редакція закону».

ВИМОГИ І ПРИНЦИПИ – ОДНАКОВІ ДЛЯ ВСІХ

Європейський ринок має бути впевненим у безпечності українських харчових продуктів, оскільки наша країна стала повноправним гравцем у ЗВТ. Однак уже нині західні партнери сигналізують, що Україна порушує вимоги і принципи, прийняті в Європі. Ізраїль змушений відмовитись від поставок українських яєць, бо в них виявили сальмонелу, Чехія не пустила на свої ринки наш мед, бо він не відповідає європейським стандартам. Сам факт існування подібних ситуацій викликає невдоволення і певну тривогу в європейського покупця українських продуктів.

Національні ж експортери покvapились заявити, що країни ЄС аж занадто прискіпливо ставляться до «новачків». Однак експерти не побачили в цій ситуації упередженого ставлення до українських виробників. Бо західний ринок хоче бути впевненим у харчовій продукції, що почала із сіння надходити в Європу. А вже неякісна продукція може загрожувати не тільки здоров'ю, а й життю споживача. Чи завжди вітчизняний виробник є сумлінним і відповідальним? Як нещодавно з'ясувалося, ствердної відповіді Україна поки що дати не може. Буквально тиждень тому посол Євросоюзу в Україні Ян Томбінський розкритикував продовольчу політику України стосовно виробників харчової продукції. Найбільше європейського чиновника непокоїть мораторій на перевірки виробників харчових продуктів. Себто ніхто не перевіряє процес виробництва на всіх етапах, контроль держави відсутній. Усі надії покладаються на самоконтроль підприємств. Тому у наших експортерів є спокоса економіти на якості заради здешевлення процесу виробництва. Відсутність контролю у даному разі означає відсутність гарантій з боку держави, переконані аналітики. Більшість представників малого й середнього бізнесу сприйняли таке рішення позитивно, мовляв, добре, коли не відволікають численними перевірками. Та серед цієї маси сумлінних трапляються й такі, які мораторій сприймають як манну небесну, але зовсім з іншою метою. Відтяг на шальках терезів не можуть зрівноважитись інтереси малого й середнього бізнесу та інтереси українських та європейських споживачів, а в результаті – перспективи відкритого європейського ринку для України. Де принципи однакові для всіх – стабільні й незмінні.

КОМЕНТАР

Володимир ЛАПА, голова Держпродспоживслужби:

«З мораторієм взагалі дуже цікава ситуація. Є роз'яснення Мінекономрозвитку і Мін'юсту про те, що мораторій не діє. І є роз'яснення Регуляторної служби про те, що мораторій діє. Тобто, навіть серед

органів державної влади не зовсім зрозуміле ставлення до цього питання. Насправді, в будь-якій країні на все, що пов'язане з безпекою харчової продукції, мораторій не поширюється. Більше того, якщо в нас діятиме мораторій, є великий ризик, що наші європейські колеги поставлять під сумнів можливість виконувати службою свої обов'язки. А це може призвести навіть до втрати експортних ринків збуту. До речі, за нашими зобов'язаннями перед ЄС, ті підприємства, що експортують продукцію в Євросоюз, повинні проходити щоквартальну перевірку. І вони самі нам пишуть заявки, що «будь ласка, перевірте нас на виконання вимог ЄС».

За віпроку одна з найпопулярніших круп подорожчала більш ніж удвічі. У середньому кілограм гречки коштує вже 30 грн.

Але й це ще не межа, кажуть експерти. Бо, на переконання аналітиків ринку, маємо лише перший виток подорожчання. До літа гречка знову додасть у ціні. Обурені споживачі не стримують емоцій: «Гарну дієту запропонували українцям до великого посту!» Продавці розгублені. Якщо раніше щодня продавали до 50 кг популярної крупи, то нині – 2–3 кг. Причина – вартість продукту. Причому в різних регіонах коливання цін спостерігається в межах 15–20 грн. На львівських ринках можна купити кілограм гречки по 27 грн за кіло, у Черкасах – 37–40, у Києві – 45–47. Минулого тижня за цей страте-

гічний продукт правили 50–60 грн за кілограм. Наразі через дефіцит продукту та шалений попит серед населення вартість гречки зростає чи не щодня. За словами аналітика центру «Укragроконсалт» Ольги Мозгової, її ціна навряд чи спиниться на позначці 50 грн за кілограм.

Чому гречка так поривається встановити сумний рекорд? По-перше, далася взнаки вартість енергоресурсів на елеваторах, де зберігають крупу. По-друге, аграрії постійно скорочують посівні площі цієї культури. Вона, стверджують фахівці, надто вибаглива в догляді.

Можна було б погодитись з такою оцінкою, якби не ще одна заява гречкосіїв. Фермери не проти знову почати вирощувати цю культуру, якщо держава поверне їм пільговий ПДВ. Інакше ситуація 2011 року, коли гречка зникла з полиць магазинів, може повторитися.

Попри те, що в Мін'агрополітики ще минулого року пообіцяли підтримати українських фермерів, досі це питання не отримало належного вирішення. Тому подорожчання гречки у 2016 році виглядає неминучим. Якщо врахувати, що українці з'їдають її 180 тис. тонн щороку, на гречаний каші можна добре «наварити».

Антимонопольний комітет досить спокійно реагує на вартість гречки у великих супермаркетах та дріб-

них магазинах, мотивуючи стрімкий злет «виключно об'єктивними причинами економічного характеру». Тоді як це пов'язано з твердженням, що Україна перебуває в трійці світових виробників гречки. Відтепер же українцям доведеться сподіватись на імпорт. Експерти констатують, що в нинішньому маркетинговому році з-за кордону доведеться завезти 30–40 тис. тонн крупи, найімовірніше китайської.

ЯКИМ БУДЕ ГРЕЧАНЕ МАЙБУТНЄ УКРАЇНИ?

За прогнозами Міністерства агрополітики і продовольства України на 2016 маркетинговий рік, пропозиція на ринку гречки складатиме загалом 196 тис. тонн: виробництво – близько 140 тис. тонн, перехідні запаси – 30 тис. тонн, імпорт – 26 тис. тонн.

Внутрішнє споживання гречки сягатиме 171 тис. тонн, очікувані залишки – на рівні 25 тис. тонн.

КОМЕНТАР

АНДРІЙ ЛИГА, ЧЛЕН ПРАВЛІННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ СПОЖИВАЧІВ «ПУЛЬС»:

«Для подорожчання гречки на 100 чи більше відсотків жодних економічних підстав немає. Ймовірних причин може бути дві: стрімке скорочення залишків на складах через великі обсяги експорту і штучно створений ажіотаж через наближення посівної. Аграрії свідомо підвищують ціни на крупу, аби вигідно на цьому заробити».

ПРИВІТАННЯ

3 КВІТНЯ – ДЕНЬ
ГЕОЛОГА

Шановні працівники геології, геодезії та картографії!

Щиро вітаю вас із професійним святом! Ваші розробки і відкриття, щоденна самовіддана праця забезпечують розвиток мінерально-сировинної бази країни, стабільну роботу всіх сфер національної економіки, раціональне використання надр і збереження природних ресурсів. Завдяки вашим знанням і копійчій роботі споживачі забезпечуються необхідною картографічною продукцією. Федерація профспілок України й надалі обстоюватиме ваші трудові, соціально-економічні права та інтереси й робитиме все можливе для створення безпечних умов вашої праці. Бажаю вам нових відкриттів і професійних здобутків, міцного здоров'я та добробуту! Миру, добра і щастя вам та вашим родинам! З повагою

Григорій ОСОВИЙ,

Голова Федерації профспілок України

НА ЧАСІ

ПОДОЛАТИ ВЕТО
ПРЕЗИДЕНТА ЩОДО
ЗАКОНОПРОЄКТІВ
ПРО ПТО

Як повідомляє Профспілка працівників освіти і науки України, Президія ЦК Профспілки звернулася до Голови Верховної Ради, Комітету ВР з питань науки і освіти з приводу необхідності подолання вето Президента до законів щодо фінансового забезпечення професійно-технічних закладів, прийнятих Верховною Радою 4 лютого, які готуються на розгляд парламентом з вето Президента.

У зверненні, зокрема, зазначається: «Прискорення введення в дію значаєних законів сприятиме створенню необхідних умов для підготовки робітничих кадрів, забезпечить своєчасну виплату зарплати працівникам та стипендій учням, їх харчування, перешкодить руйнації системи професійно-технічної освіти. На термінове введення в дію цих законів очікують близько 40 тисяч викладачів та майстрів виробничого навчання понад 800 професійно-технічних навчальних закладів, близько 300 тисяч учнів, серед яких 13,4 тисячі – сироти, а також батьки учнів».

СПІВЧУТТЯ

30 березня 2016 року на 69-му році обірвалося життя члена профспілки, колишнього заступника голови ЦК Профспілки працівників енергетики та електротехнічної промисловості України **МОГИЛІНА Володимира Максимовича**. Члени Президії ЦК та колектив апарату ЦК Профспілки висловлюють глибокі співчуття дружині Вірі Миколаївні, рідним і близьким покійного з приводу втрати чоловіка, батька, дідуся. Хай земля буде йому пухом.

Президія ЦК «Укрелектропрофспілки»

РОЗВИВАЮЧИ СОЦІАЛЬНИЙ
ДІАЛОГ ТА МІЖНАРОДНІ
ЗВ'ЯЗКИ

25 березня у Міністерстві соціальної політики України відбулась робоча зустріч Голови ФПУ Григорія Осового з міністром соцполітики Павлом Розенком, заступником Генерального секретаря Європейської конфедерації профспілок Петером Шерре-ром, заступником голови Об'єднання профспілок Грузії Іллею Вердзадзе.

ЗУСТРІЧІ

Міністр привітав Григорія Осового з переобранням на посаду Голови ФПУ та побажав успіхів у подальшому розвитку соціального діалогу та міжнародних зв'язків.

Темою бесіди стали перспективи оновлення українського трудового законодавства та прийняття нового Трудового кодексу.

Також 25 березня відбулася зустріч Григорія Осового із заступником Міністра Кабінету Міністрів України – директором Урядового офісу з питань євроінтеграції Наталією Гнидюк та зарубіжними гостями – учасниками VII з'їзду ФПУ.

Під час зустрічі Голова ФПУ проінформував зарубіжних колег про діяльність ФПУ у рамках Платформи громадянського суспільств України – ЄС (ПГС) – двостороннього органу, створеного на виконання статті 469 Угоди про асоціацію і покликаного стати майданчиком для обміну думками між представниками громадянського суспільства України та ЄС.

Він нагадав, що 11 лютого в Брюсселі відбулося друге засідання ПГС за

участі представників громадянського суспільства України та ЄС, які розглянули проблеми, що виникають на шляху забезпечення громадського контролю за виконанням Угоди. Присутні обговорили поточний стан виконання Угоди про асоціацію і проведення пов'язаних із нею реформ, а також основні виклики на цьому шляху.

На засіданні було представлено два тематичних звіти ПГС з питань, визнаних пріоритетними для аналізу ПГС у 2015 р., – антикорупційної політики і енергетики. За результатами усіх обговорень засідання прийнято Спільну декларацію. Директор Урядового офісу проінформувала про діяльність щодо реалізації Угоди про асоціацію Україна – ЄС. Відбулася жвава дискусія.

Юлія РАЧКОВСЬКА,

студентка Інституту журналістики КНУ

УГОДА

НА ВАРТІ ЗАХИСТУ УКРАЇНСЬКИХ
ПРАЦІВНИКІВ У ПОЛЬЩІ

25 березня у Києві в Інституті демографії та соціальних досліджень ім. М. В. Птухи НАН України відбулося підписання угоди між Загальнопольським альянсом профспілок та Всеукраїнським товариством «Україна-Польща» щодо захисту прав українських працівників у Польщі.

Згідно з даними Державної агенції статистики Польщі, близько 800 тисяч громадян України офіційно працює у Польщі, а за неофіційними даними – їх понад мільйон. В останні роки спо-

стерігається значне зростання кількості українських робітників на польському ринку праці. Однак українські працівники часто позбавлені не лише мінімальних трудових прав та соціального забезпечення (нормованого робочого часу, щорічної відпустки, мінімальної за законом заробітної плати, лікарняної довідки тощо), а й нерідко стають жертвами обману, їх змушують тяжко працювати; навіть відомі випадки торгівлі людьми. Ситуація, що склалася, викликала нагальну необхідність обговорити спільні дії щодо поліпшення становища українських робітників у Польщі, вжиття заходів

для профілактики патологічних явищ на ринку праці, забезпечення умов гідної праці згідно з вимогами Міжнародної організації праці, надання гарантій дотримання мінімальних трудових стандартів, затверджених польським законодавством, у тому числі право на створення профспілок та участь у них. Товариство «Україна-Польща» – громадська організація, що захищає інтереси своїх членів в Україні та Польщі і має 25-річний досвід роботи з партнерами в Польщі та Україні щодо забезпечення прав і свобод українських громадян. Товариство з вдячністю приєдналося до пропозиції За-

гальнопольського альянсу профспілок перейняти досвід щодо захисту прав польських працівників, які поїхали на заробітки у Великобританію, Швейцарію, Іспанію та Італію. У свою чергу, Товариство розраховує на підтримку з боку українських громадських та державних інституцій.

Олена ОВЕРЧУК, «ПВ»
Фото автора

ОФІЦІЙНО

ПРИВІТАННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПЕТРА ПОРОШЕНКА

Делегатів та учасників
VII з'їзду ФПУ привітав Глава
держави.

Зокрема, в тексті привітання зазначається: «Сьогодні ФПУ та її членські організації, підтверджуючи принципів та наполегливість, долучаються до усіх подій суспільного життя країни. Ця шанована організація, беручи активну участь у процесах законотворення, захищає конституційні права членів профспілок на працю, її безпеку і гідну оплату, збереження соціальних гарантій. Перекоаний, що належне залучення громадських організацій, зокрема профспілок, до участі у формуванні й реалізації державної політики, є запорукою побудови нової, могутньої, можливої європейської країни».

ПРИВІТАННЯ ГОЛОВИ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ ВОЛОДИМИРА ГРОЙСМАНА

На адресу ФПУ надійшло привітання Голови Верховної Ради України Володимира Гройсмана делегатам і учасникам VII з'їзду ФПУ.

«Незалежні та сильні профспілки – один з найважливіших елементів громадянського суспільства. Захист людей праці, їхніх трудових прав тісно пов'язаний із загальним розвитком у країні демократії, соціально орієнтованої економіки та правової культури. Адже вільні профспілки завжди були одним з рушіїв суспільного поступу... ФПУ виступає потужною силою, здатною бути в авангарді позитивних процесів, і насамперед щодо захисту трудових прав. Тому в умовах реформування всіх інститутів нашої держави на вас покладаються великі надії та очікування», – йдеться у привітанні.

ПРИВІТАННЯ ВІД ГЕНЕРАЛЬНОГО СЕКРЕТАРЯ МКП ШАРАН БАРРОУ

«Перед Україною постали величезні випробування. Їх можна подолати лише шляхом реалізації всеосяжної політики, яка ставить на перше місце інтереси людей, громадян, трудящих, а не олігархії або міжнародного капіталу. Такими є завдання ФПУ, інших профспілок та дружніх організацій на найближчі роки. Бажаємо вам успіхів і запевняємо, що МКП та її регіональна структура ПЕРР завжди готові надати вам солідарну підтримку, спільно діяти та використовувати всі доступні на міжнародному рівні засоби для забезпечення дотримання прав трудящих в Україні, надання можливості їх організаціям укладати колективні договори та реалізувати права і свободи людини – наріжного каменя Європейського Союзу».

ПРИВІТАННЯ ГАЯ РАЙДЕРА, ГЕНЕРАЛЬНОГО ДИРЕКТОРА МОП

«З'їзд ФПУ відбувається у складний, але разом з тим вирішальний час, коли український народ і профспілки стикаються із серйозними проблемами, що матимуть довгострокові наслідки для країни і добробуту всіх трудящих. З огляду на це, VII з'їзд ФПУ є тим місцем, де прийматимуться стратегічні рішення, спрямовані на захист інтересів працівників і сприяння вкрай потрібному соціальному діалогу. МОП з великою зацікавленістю й надалі спостерігатиме за розвитком подій у вашій країні».

ПОТУЖНИЙ ІМПУЛЬС У СПРАВІ ПРЕДСТАВНИЦТВА І ЗАХИСТУ ЛЮДИНИ ПРАЦІ

24 березня 2016 року в столичному Міжнародному центрі культури і мистецтв профспілок відбувся VII з'їзд найчисельнішого національного профоб'єднання, у лавах якого згуртовано 6,4 млн спілчан, – Федерація профспілок України.

ФОРУМ

У роботі З'їзду взяли участь близько тисячі осіб: делегати від 43 всеукраїнських профспілок та всіх регіональних профоб'єднань, представники СІО сторони роботодавців на національному рівні, зокрема перший заступник голови Олексій Мірошніченко, Кабінету Міністрів України – міністр соціальної політики України Павло Розенко та його заступник Віктор Іванкевич, міністерств і відомств, Національної служби посередництва і примирення, делегації національних профцентрів Азербайджану, Білорусі, Казахстану, Молдови, Німеччини, Польщі, Туреччини.

Також на форумі були присутні запрошені народні депутати України, серед яких, зокрема, голова депутатської фракції партії «Блок Петра Порошенка» Юрій Луценко, член депутатської фракції партії «Блок Петра Порошенка», перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики, зайнятості та пенсійного забезпечення Сергій Каплін, член депутатської фракції політичної партії «Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина» у Верховній Раді України Вадим Івченко, відповідальні працівники Адміністрації Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Національний координатор МОП в Україні Сергій Савчук, партнери ФПУ з міжнародних профцентрів Європейської конфедерації профспілок, Пан'європейської регіональної ради.

З'їзд підбив підсумки діяльності ФПУ за минулий п'ятирічний період та затвердив Стратегію діяль-

ності ФПУ на 2016–2021 роки «Європейський вибір».

Із звітною доповіддю перед делегатами та учасниками з'їзду виступив Голова ФПУ Григорій Осовий (стор. 6 «ПВ»). Поміж інших актуальних та злободенних питань, профспілковий лідер торкнувся й питання профспілкового наступу,

**ФПУ
ВИСТУПАЄ ЗА РОЗ-
БУДОВУ УКРАЇНИ НА ЗАСА-
ДАХ СОЛІДАРНОСТІ, ЄДНОСТІ, РІВ-
НОСТІ, СОЦІАЛЬНОЇ СПРАВЕДЛИВОСТІ
ТА ДЕМОКРАТІЇ, ЗА СТІЙКЕ ЕКОНОМІЧНЕ
ЗРОСТАННЯ, ПОВНУ ЗАЙНЯТИСТЬ, ЯКІСНІ РОБО-
ЧІ МІСЦЯ, СПРАВЕДЛИВУ ОПЛАТУ ПРАЦІ ТА ОПО-
ДАТКУВАННЯ, ВИСОКОЇ ЯКОСТІ ГРОМАДСЬКЕ ОБ-
СЛУГОВУВАННЯ, ОСВІТУ ТА НАВЧАННЯ, ЕФЕКТИВНЕ
ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ, ГЕНДЕРНУ РІВНІСТЬ, РЕ-
ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІКИ МАЄ ЗДІЙСНЮВАТИСЯ
ЗА ПІДТРИМКИ ШИРОКИХ ВЕРСТВ СУСПІЛЬСТВА
З ОДНОЧАСНИМ ПІДВИЩЕННЯМ СОЦІАЛЬНИХ
СТАНДАРТІВ, РОЗШИРЕННЯМ РОБІТНИЧОЇ
ДЕМОКРАТІЇ, ВІДНОВЛЕННЯМ ПОВНО-
ЦІННОГО СОЦІАЛЬНОГО ДІА-
ЛОГУ НА ВСІХ РІВНЯХ.**

зокрема зазначивши: «Доповідаючи про проведену роботу, хоча ще раз наголосити: ми використовували різні форми боротьби – переговори, акції протесту, Трудовий ультиматум, національні трудові спори. І тому не може погодитися зі скептиками, які кажуть, що Федерація не діяла, виявляла нерішучість... Разом з тим, поставлю запитання: а чи так діяла кожна членська організація? Чи завжди виявляла солідарність? Відверто скажу, що ні!.. Зазначу, що в акціях, які оголошувалися ФПУ, брали участь менше одного відсотка з більш ніж 6 млн

спілчан. А повинно бути так, якщо ФПУ прийнято відповідальне рішення про всеукраїнську акцію, мають повстати всі: первинні організації на підприємствах, установах, у районах і містах – всі територіальні організації, і в галузях – всеукраїнські профспілки. І тільки тоді нас побачать, почують і точно почнуть з нами рахуватися. Незаперечна істина: ФПУ діє, коли всі організації діють як єдине ціле».

Делегати з'їзду обговорили діяльність ФПУ в звітному періоді, зокрема, чого не вдалося зробити і чому, як ефективно протидіяти наступу на трудові і соціальні права спілчан, визначили пріоритетні завдання на найближчу перспективу, виробили стратегію модернізації та розвитку ФПУ, її членських організацій, профспілкового руху в цілому (стор. 7 «ПВ»).

Вектори профспілкового руху на майбутнє також чітко окреслюються у текстах резолюцій, схвалених VII з'їздом ФПУ: «Профспілки – за європейський вибір України», «Профспілки – за результативний соціальний діалог в інтересах добробуту громадян», «Молодь – майбутнє профспілок», «За гендерну рівність і протидію насиллю».

Делегати з'їзду шляхом таємного голосування серед п'яти третини голосів більшістю голосів на наступний 5-річний термін обрали Головою ФПУ Григорієм Осовим. Заступниками Голови ФПУ обрано Володимира Саєнка та Євгена Драп'ятого.

**Олена ОВЕРЧУК, «ПВ»
Фото Кириля ЛАТИШЕВА**

ГРИГОРІЙ ОСОВИЙ:

«ФПУ ГОРДО Й ВІДПОВІДАЛЬНО ВИКОНУВАТИМЕ СВОЮ СУСПІЛЬНУ МІСІЮ - ЗАХИСТ ЛЮДИНИ ПРАЦІ»

КЛЮЧОВІ ФРАГМЕНТИ ДОПОВІДІ ГОЛОВИ ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФСПІЛОК УКРАЇНИ
ГРИГОРІЯ ОСОВОГО НА VII З'ІЗДІ ФПУ 24 БЕРЕЗНЯ 2016 РОКУ

ПРЯМА МОВА

«На VII З'їзді відбувається у досить складний час, коли надзвичайно загострилися суспільні протиріччя, коли емоції людей зашкалюють, бо очікування змін на краще життя не здійснюються.

Здобувши політичну незалежність 25 років тому, країна за цей час так і не змогла стати економічно самодостатньою державою, у якій права та свободи людини, право на гідну працю і можливе життя є вищим пріоритетом діяльності для влади...

Україна пережила дві революції, дві фінансово-економічні кризи. А нині йде війна на сході країни.

За підсумками 2015 року міжнародні рейтингові агенції відвели Україні місце серед п'ятірки найбільш неуспішних країн світу: найвищий рівень падіння ВВП, національної валюти, інфляції та життєвого рівня...

Будьмо відвертими, що й профспілки – як вагома складова громадянського суспільства – теж не реалізували свій унікальний потенціал правозахисної організації. Праця знецінюється, безробіття зростає, бідність поширюється серед родин, де навіть двоє працюючих...

Сама звітна п'ятіричка поділяється на два надзвичайно контрастні періоди.

Перший, 2011-2013 роки, був періодом відновлення після світової фінансово-економічної кризи. Завдяки праці людей, реалізації понад 70 тис. колективних договорів, виконанню галузевих і регіональних угод Фонд оплати праці зростає щороку на 30-50 млрд грн. Середня заробітна плата зросла на 45%, і, що не менш важливо, в умовах низької інфляції стабільно зростала її купівельна спроможність. Повернуто втрачені під час кризи робочі місця майже 1 млн працівників. Водночас ми зберегли профспілковий контроль над цінами і тарифами на газ, на електроенергію, транспорт, зв'язок... ФПУ і практично всі членські організації успішно здали тест на репрезентативність, тим самим підтвердивши своє право на ведення колективних переговорів і представництва на всіх рівнях діалогу...

Разом з тим, і у цей період були втрати, такі як пенсійна реформа Сергія Тігіпка, що збільшила вік виходу на пенсію для жінок на п'ять років. 2013-й рік засвідчив, що економічне зростання сповзло до нуля. Для забезпечення соціально-економічних виплат Уряд взяв у Росії 3-міліардний кредит, негативні наслідки чого ми відчуваємо і сьогодні.

Друга частина нашої роботи у звітному періоді, а саме з 2014 року, проходила у надскладних умовах суспільно-політичних трансформацій: анексія Криму, бойові дії на сході країни; масштабне падіння виробництва і, як наслідок, зростання безробіття; безпрецедентне підвищення ціни і тарифів, трикратне знецінення гривні й обвалене падіння життєвого рівня людей; продовження атак влади на майновий комплекс ФПУ, сотні судових процесів, які відволікають сили і ресурси від основної роботи. У цих умовах ФПУ

вимушена була згорнути роботу з реалізації програми Гідної праці і перейти до жорсткої оборони тактики дій.

Визначальним тестом на зрілість для профспілок країни стали Майдан і Революція Гідності, де сотні тисяч спілчан виявили свою громадянську позицію, ставши на захист цивілізаційних загальнолюдських цінностей: свободи, справедливості, торжества права і поваги. ФПУ у цей історичний переломний момент підтримала курс на євроінтеграцію...

Президія і Рада ФПУ намагалися адекватно реагувати на політичні, економічні та соціальні виклики, неодноразово звертаючись до Глави держави, Прем'єр-міністра, Голови

майже 200 тис. членів практично всіх наших профспілок. Ми з перших днів цього конфлікту стали на їхній захист. Тиждень тому відбулися всеукраїнські збори, затверджено вимоги до органів державної влади. Ми не допустимо знищення професійно-технічної освіти, яка завжди була дієвим резервом робітничого класу.

Нагадаю, що ще в червні 2014 року Рада ФПУ затвердила Концепцію модернізації ФПУ та її членських організацій і розпочала практичну роботу в цьому напрямі. Це вкрай важливе завдання – оновлення всієї нашої діяльності. Модернізація ФПУ має починатися з нової ідеології усвідомлення профспілкового членства...

«ФПУ вимушена була згорнути роботу з реалізації програми Гідної праці і перейти до жорсткої оборонної тактики дій.»

Верховної Ради, Уповноваженого ВР з прав людини. За солідарною підтримкою ми тако ж зверталися до міжнародних організацій... У зв'язку з жорстким наступом на права працівників і nereгування на вимоги профспілок було висунуто Трудовий ультиматум Кабінету Міністрів. У складі Спільного представницького органу ФПУ вступила у колективний трудовий спір з Урядом і вперше – із СПО роботодавців; ці спори тривають і досі...

30 листопада 2015 року відбулися Всеукраїнські збори голів первинних профспілкових організацій, на яких за антисоціальної політики та ігнорування соціального діалогу була висловлена недовіра Уряду. Зауважу – це завдовго до того, як на таке рішення зважив український парламент...

Визначаючи завдання на наступний п'ятирічний період у Стратегії діяльності ФПУ «Європейський вибір», що представлена на ваш розгляд, ми виходили з того, що країна перебуватиме у процесі небувалих масштабних перетворень... У Стратегії діяльності ФПУ на перше місце винесено питання створення ефективної економіки, продуктивних робочих місць і водночас запропоновано взяти курс на нову соціальну політику та європейські стандарти життя...

Для простої людини сьогодні найважливіше – це мати робоче місце... Разом з тим ми повинні захищати не тільки діючі робочі міс-

ця, а й домагатися від роботодавців створення умов для нової якості та продуктивності праці, безпеки й екології, підготовки та перепідготовки робітничих кадрів.

У загальному плані йдеться про повернення до роботи із забезпечення гідної праці. В Україні 7 квітня, тут, у Києві, буде підписано Меморандум з МОП про реалізацію Програми гідної праці на наступні три роки...

Особливої гостроти останнім часом набула ситуація в трудових і учнівських колективах закладів професійно-технічної освіти, які держава кинула фактично напризволяще, а це

вимагає від нас професійної відповідальності. Абсолютна більшість із них виконують свою роботу на громадських засадах. Хочу повідомити, що в апараті ФПУ створено комплексну мобільну групу фахівців, які на запити членських організацій надають швидку допомогу правового захисту профспілкових активістів. Цілодобово на зв'язку перебувають спеціалісти кол-центру, який створено при ФПУ. Понад 3 тис. профспілко-

вих організацій уже стали колективними користувачами Соціальної картки і отримують не тільки правову допомогу, а й інші соціальні послуги...
Окрема тема нашої турботи – відновлення профспілкових організацій на Донбасі. У Донецькій та Луганській областях уже створено координаційні ради, а на квітень готуємо конференції для відтворення та організації повноцінної діяльності обласних рад профспілок.

Окремий, важливий для нас напрям діяльності, – це збереження майнового комплексу та його переорієнтація на задоволення потреб простих людей. Незважаючи на шалений тиск з боку правохоронних органів, Фонду держмайна, Уряду, нам вдалося утримати ситуацію, зберегти об'єкти від руйнування, а трудовим колективам зберегти роботу. Цього сприяли особисті зустрічі з Генеральним прокурором, керівництвом Адміністрації Президента, Головою Верховної Ради, звернення до керівників місцевої влади.

Важливі завдання – оновлення всієї нашої діяльності. Модернізація ФПУ має починатися з нової ідеології усвідомлення профспілкового членства...

У профспілкових лавах 37% становить молодь. Саме вона має генерувати нову якість профспілкового руху. Треба розповісти їй про права, навчити ними користуватися і коли потрібно – колективно захищати. Це завдання кожної профспілки. Водночас молоді потрібно надавати більше можливостей для участі у колегіальних органах, молодіжних радах, громадських колегіях тощо. Це інтегральне завдання ФПУ, ЦК профспілок, територіальних профоб'єднань...

Ми вперше у законотворчій роботі заклали механізм політичного діалогу з Верховною Радою. Укладено меморандуми про співпрацю з депутатськими фракціями: партією «Блок Петра Порошенка», «Батьківщина», активно співпрацюємо з фракцією «Самоміч». Започатковано робочі зустрічі профспілкових представників з Головою ВР Володимиром Гройсманом та керівниками парламентських фракцій щодо проходження соціальних законопроектів і тих, які зачіпають права профспілок...

У умовах жорсткого протистояння в боротьбі за трудові права протидія профспілкам стає більш організованою і скоординованою. Це спостерігається на рівні законопроектів, які час від часу вносять до парламенту,

так і в практиці профспілкової роботи. Згадаємо лише такі законопроекти, як № 2983 «Про державну реструктуризацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань», у якому робили спробу обмежити свободу діяльності профспілок; законопроект № 3474, який грубо втручається у діяльність студентських профспілок. Якщо по першому нам вдалося відбити атаку, то по другому боротьба лише загострюється...

Нас не може не турбувати той факт, що Україну Міжнародна конфедерація профспілок віднесла до групи країн з найбільшими порушеннями прав профспілок. Маємо все більше прикладів переслідувань профспілкових лідерів, знищення цілих організацій...

Захищаючи простих людей, ми повинні подіти про захист профспілкових активістів. Абсолютна більшість із них виконують свою роботу на громадських засадах. Хочу повідомити, що в апараті ФПУ створено комплексну мобільну групу фахівців, які на запити членських організацій надають швидку допомогу правового захисту профспілкових активістів. Цілодобово на зв'язку перебувають спеціалісти кол-центру, який створено при ФПУ. Понад 3 тис. профспілко-

вих організацій уже стали колективними користувачами Соціальної картки і отримують не тільки правову допомогу, а й інші соціальні послуги...
Окрема тема нашої турботи – відновлення профспілкових організацій на Донбасі. У Донецькій та Луганській областях уже створено координаційні ради, а на квітень готуємо конференції для відтворення та організації повноцінної діяльності обласних рад профспілок.

Окремий, важливий для нас напрям діяльності, – це збереження майнового комплексу та його переорієнтація на задоволення потреб простих людей. Незважаючи на шалений тиск з боку правохоронних органів, Фонду держмайна, Уряду, нам вдалося утримати ситуацію, зберегти об'єкти від руйнування, а трудовим колективам зберегти роботу. Цього сприяли особисті зустрічі з Генеральним прокурором, керівництвом Адміністрації Президента, Головою Верховної Ради, звернення до керівників місцевої влади.

«Ми повинні захищати не тільки діючі робочі місця, а й домагатися від роботодавців створення умов для нової якості та продуктивності праці, безпеки й екології, підготовки та перепідготовки робітничих кадрів.»

йшли у Трудові спори з Урядом і роботодавцями, приймали звернення, петиції, заяви, вибудовували лінію оборони прав та інтересів, пліч-о-пліч стояли на акціях протесту. Це справжній прояв солідарності.

Треба знати, що свого часу ми недооцінювали необхідність комунікації та співпраці з організаціями громадянського суспільства, вважаючи, що профспілки є самодостатніми. Життя після Майдану засвідчило, що це не так, що є загальносуспільні інтереси, які виходять за межі сектору праці і де треба діяти більш широким фронтом. Ми забезпечили присутність профспілок на таких майданчиках, як НТСЕР, Програма «Відкритий Уряд», Платформа громадянського суспільства України-ЄС...

ФПУ бере активну участь у міжнародному профспілковому русі, виявляючи свою солідарність і єдність, є членською організацією Міжнародної конфедерації профспілок, Пан'європейської регіональної ради профспілок і Загальної конфедерації профспілок. Слід зазначити, що останні два роки ми фактично призупинили участь у заходах Загальної конфедерації профспілок у зв'язку з подіями на Донбасі. Водночас ми більш активно почали співпрацювати з Європейською конфедерацією профспілок і, колеги, погодьтеся, що у майбутньому ми, як і держава, маємо стати частиною європейського простору, разом членства в СКП. У цілому ФПУ підтримує стабільні партнерські відносини з більш як 50 національними профцентрами інших країн. Половина членських організацій представлена в глобальних профспілках. Особливо тісно та плідно стала співпраця з Об'єднаною федерацією робітників Данії – реалізується трирічний міжнародний проект «Посилення внеску профспілок у забезпечення гідної праці, захисту прав працівників та демократизацію в Україні»...

Все, що ми робимо, має оперативний характер до суспільства і спілчан. Слід більш активно залучати наші інформаційні ресурси, використовувати різні способи передачі інформації у трудових колективах на рівні представництва інтересів членів профспілок і, звичайно, на центральному рівні, у тому числі ФПУ...

Великі подання взято до розгляду.
Деякі сль про наш Будинок профспілок. Хочу подякувати всім спілчанам та організаціям, які відгукнулися на наш запит і внесли кошти у Благодійний фонд відбудови. Зібрано 3,5 млн гривень, проте потрібно не менш як 160 млн. Тому ми вимушені були залучити інвестора. І сподіваємося, що наступного року повернемося з свій оновлений профспілковий дім...

З новим текстом доповіді можна ознайомитися на офіційному сайті ФПУ fpsu.org.ua.

З новим текстом доповіді можна ознайомитися на офіційному сайті ФПУ fpsu.org.ua.

Фото Кирила ЛАТИШЕВА

ГОВОРЯТЬ ДЕЛЕГАТИ З'ІЗДУ

НАСТУП НА ПРАВА ПРАЦЮЮЧИХ У ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Наталія БИРЧАК,
голова Івано-
Франківської
обласної організації
профспілки
працівників
охорони здоров'я:

«Непродумані прискорені реформи без

фінансової підтримки з боку держави викликають негативні відгуки серед населення і медичних працівників. Для прикладу – повна руйнація санітарно-епідеміологічної служби, що несе епідемічну загрозу в державі. Галузева профспілка активно виступила на захист служби та її працівників, виграла всі судові позови. Однак хто зараз у змозі відновити службу? Це нереально.

Не дала очікуваних результатів і реорганізація служби невідкладної та екстреної медичної допомоги.

Через обмежене фінансування охорони здоров'я та запровадження Урядом заходів жорсткої економії бюджетних коштів у 2015 році спостерігалось порушення конституційних прав працівників на працю та її оплати, вживалися незаконні заходи щодо скорочення робочого часу та чисельності працюючих, примусового надання відпусток без збереження заробітної плати, скасовувалися доплати і надбавки, практично не здійснювалися стимулюючі виплати, не проводилася в повному обсязі індексація заробітної плати працівникам закладів охорони здоров'я.

Викликає обурення організацій Профспілки черговий наступ на права працюючих у галузі охорони здоров'я щодо запровадження граничного нормативу забезпечення населення лікарняними ліжками в розрахунку 60 ліжок на 10 тисяч населення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів. Її реалізація призведе до масштабного скорочення ліжкового фонду медзакладів і масового звільнення працівників галузі, що спричинить украй негативну реакцію медичної спільноти і загострить ситуацію у трудових колективах».

ЯКІСНА ОСВІТА МАЄ БУТИ ДОСТУПНОЮ ДЛЯ ВСІХ

Сергій ПУГАЧОВ,
голова Вінницької обласної
організації Профспілки
працівників освіти і науки
України:

«Президент на засіданні Національної ради реформ у жовтні минулого року наголосив, що якісна освіта має бути доступною для всіх українців, де б вони не мешкали – у гірському селі чи великому місті. Початкова школа має бути всюди, навіть у найменших населених пунктах.

Але невідповідне та безвідповідальне ставлення влади до системи освіти призвело до зменшення кількості дошкільних навчальних закладів. На початок 2015/2016 н. р. понад 116 тис. дітей перебували у черзі на влаштування у дитсадок. Дошкільні заклади перевантажені на 20%.

Протягом звітного періоду відбувалося масове закриття загальноосвітніх навчальних закладів, зменшується кількість випів III-IV рівнів акредитації. Лише за цей час було скорочено 55 тис. педпрацівників.

У критичній ситуації опинилися професійно-технічна освіта. З прийняттям державного кошторису на 2016 рік практично припинилося її фінансування за рахунок трансферів із держбюджету. Так само може статися із державними технікумами, коледжами, фінансування яких завдяки неймовірним зусиллям вдалося залишити з держбюджету, не передаючи на місцевий рівень, що передбачено в Держбюджеті-2016.

Запропоноване владою реформування освітньої галузі – ніщо інше, як економія на власному народові з позбавленням дітей можливості навчатися в школах за місцем проживання, молоді – здобувати безоплатно якісну професійну та вищу освіту, а педагогів – заробляти собі працею на пристойній умови життя та спонукає до поповнення лав безробітних однією з найбільш кваліфікованої частини суспільства».

ПРОФСПІЛКА МАЄ ПЕРЕЙНЯТИ ЗАКОНОДАВЧУ ІНІЦІАТИВУ

Світлана БІЛЕЦЬКА,
голова первинної профорганізації
студентів Харківського
національного педагогічного
університету ім. Г.С. Сковороди,
Профспілка працівників освіти і
науки України:

«У листопаді минулого року побачив світ законопроект «Про внесення змін до ЗУ «Про профспілки...», реєстраційний № 3474, яким планується ввести певні обмеження щодо членства у профспілках, складу виборних профспілкових органів тощо.

Законопроект, який любіше Міністерство освіти і науки, без обговорення та консультацій із профспілковою стороною пройшов слухання у комітеті Верховної Ради з питань соціальної політики і з питань науки та освіти. Офіційні й публічні обговорення із залученням усіх зацікавлених сторін – профспілкової молоді, студентів – членів профспілок та авторів законопроекту не проводились.

Студентська молодь відреагувала на цей документ акцією «Профспілки. Боротьба за Україну», під час якої збирали підписи на виконання соціальних вимог студентів і проти втручання влади в діяльність профспілок.

Близько 200 тисяч зібраних підписів демонструють потужну підтримку нашого руху, однак якщо всі організації серйозніше поставилися до цієї справи, результат був би більш вагомий. Так, 176 тисяч підписів збрала освітянська профспілка і лише 22 тисячі – інші галузеві профспілки. Чому потрібні такі акції? Бо важливо продемонструвати нашу єдність, силу і бажання протистояти різним наступам!..

Профспілка має перейняти законодавчу ініціативу та розробити власні пропозиції щодо модернізації закону «Про професійні спілки...» щодо студентства. Якщо прогаємо момент, це зроблять за нас і без урахування нашої думки та інтересів спілчан».

КРАЩИЙ СПОСІБ ДОБИТИСЯ СОЦІАЛЬНОЇ СПРАВЕДЛИВОСТІ - ЗОБОВ'ЯЗАТИ ВЛАСНИКІВ ПІДПРИЄМСТВА СИЛОЮ ЗАКОНУ ПЛАТИТИ ГІДНУ ЗАРПЛАТУ СВОЇМ ПРАЦІВНИКАМ

Юрій БОБЧЕНКО,
голова профкому
первинної організації
ПМГУ ПАТ «Арселор-
Міттал Кривий Ріг»:

«Найкращий спосіб добитися в країні

соціальної справедливості, послабити могутність великого бізнесу – це зобов'язати власників підприємств силою закону платити гідну зарплату своїм працівникам. Наша профспілка давно вимагає запровадження галузевих стандартів оплати праці. І мушу сказати, що останнім часом наш ЦК, керівництво ФПУ чимало зробило у цьому напрямі. Однак потрібно неодмінно довести цю справу до логічного завершення.

Закликаю профспілки бюджетної сфери нас підтри-

мати. Зростання зарплати у промисловості – це локомотив, який може потягти за собою вгору рівень оплати праці для бюджетників.

Зараз нам розповідають про безвізовий режим з Європою. Але дозволять запитати: а хто туди зможе поїхати за нинішнього рівня зарплат у нашій країні? Пригадується анекдот: «Знаєте, чому нас не поспішають приймати в Євросоюз? А у нас з європейцями різне почуття гумору. Вони над нашими зарплатами сміються, а ми – плачемо».

Кого намагається обдурити наша держава, коли у нас мінімальна зарплата офіційно вважається рівною прожитковому мінімуму? Як сьогодні можна прожити на 1378 грн на місяць? Зрозуміло, що якщо у нас у країні на законодавчому рівні було встановлено об'єктивний прожитковий мінімум, то питання підвищення зарплат вирішувалося б набагато простіше. Тим часом цей стандарт у нас, по суті, перетворився на науково обгрунтований розрахунок того, наскільки погано повинен жити народ, щоб добре жилося владі».

ЛІКВІДАЦІЯ МІНПРОМПОЛІТИКИ ПРИЗВЕЛА ДО ТОГО, ЩО У ДЕРЖАВІ НІХТО НЕ ЗАЙМАЄТЬСЯ ПРОБЛЕМАМИ ПРОМИСЛОВОСТІ

Василь МОЙСЮК,
голова Профспілки
працівників хімічних
та нафтохімічних
галузей
промисловості
України:

«Україна обрала європейський шлях розвитку, тому

питання соціального діалогу є одним з найбільш актуальних, важливих і гострих у сучасних українських реаліях. На жаль, ми всі є свідками, що Уряд відверто ігнорує пропозиції та рішення профспілок і роботодавців з питань соціальної та економічної політики.

Однією з болючих проблем залишається некеріваність та розбалансованість економіки, зокрема промисловості країни. Тим часом ліквідація Міністерства промислової політики взагалі призвела до того, що у державі ніхто не займається проблемами промисловості. Це можна побачити на прикладі нашої

галузі. Протягом минулого року випуск промислової продукції в хімічній галузі скоротився на 17%, нафтопереробній – на 26%. Наша Профспілка спільно з роботодавцями постійно реагувала на кризові ситуації, зверталася до перших осіб держави.

Вважаю, що для налагодження та розвитку справжнього ефективного та результативного соціального діалогу треба вивчати й поширювати вітчизняний та зарубіжний досвід. Необхідно також прийняти зміни до Конституції та законів України, у яких передбачити механізми впливу соціальних партнерів на соціальну спрямованість реформ, встановити відповідальність сторін соціального діалогу за виконання їхніх функціональних обов'язків. Не можна допускати, щоб перші особи держави, які є соціальними партнерами, уникали діалогу та спілкування з профспілками, роботодавцями та громадськими організаціями.

Вважаю, що нам потрібно також удосконалити діалог усередині профспілкового руху. Бо тільки спільними зусиллями ми зможемо вести ефективно та результативно переговори із соціальними партнерами в інтересах людини».

Олександра ПАВЛЕНКО, заступниця міністра охорони здоров'я:

«Проблема криється не в рекламі, а у відсутності контролю. Раніше в Міністерстві охорони здоров'я хоча б існував комітет, який розглядав макети реклами, мав можливість щось фільтрувати ще на вході. Минулоріч у МОЗ діяла робоча група, до складу якої входили представники Антимонопольного комітету, державної регуляторної служби, а також проєвропейські експерти».

Ольга БОГОМОЛЕЦЬ, голова профільного комітету ВР:

«Збалансувати ситуацію допоміг би чіткий поділ ліків на рецептурні й безрецептурні. І тоді люди ішли б до лікаря на консультацію, а не бігли в аптеку, щоб купити «що-небудь» від грипу. І не було б такого, що хворий приймає 5–6 пакетиків колдрексу на день, а потім потрапляє в лікарню через токсичне порушення функцій печінки та нирок».

РЕКЛАМА ЛІКІВ: МЕНШЕ ЗНАЄШ, ЗДОРОВІШИМ БУ

Комітет Верховної Ради з охорони здоров'я рекомендував парламенту підтримати в першому читанні законопроект про заборону реклами лікарських засобів. Це не перша спроба врегулювати рекламні потоки у ЗМІ і на телебаченні. Всі попередні намагання скерувати цей процес у правове поле натрапляли на потужну протидію з боку мас-медіа і фармацевтичного ринку. Одна із таких спроб була майже п'ять років тому. Безрезультатно. Чим увінчається нинішня ініціатива, намагаються з'ясувати «Профспілкові вісті».

ВІД УСІХ БОЛЯЧОК

Довірливих телеглядачів лікують від усього – від головного й зубного болю, серцевого нападу, нежитю й ангіни, каменів у нирках. Словом, від усіх відомих легких недуг до найтяжчих захворювань. Рекламу навіть не сортують. В одному ряду популяризують кілька препаратів аналогічної дії. Глядачеві не втямки: які ж насправді пігулки чи сиропи поставлять його на ноги? Бо, якщо вірити рекламі, всі вони – своєрідна панацея від усіх хвороб. Дійшло до того, що з екранів телевізорів рекомендують засоби від таких тяжких захворювань, як вірусні гепатити та ВІЛ/СНІД.

Не так дано на багатьох телеканалах тривалий час «розкручували» чудодійний засіб, що нібито допомагає здолати 27 видів вірусних захворювань. Багато хто піймався на привабливу картинку, легковажно відмовився від лікування у спеціалізованих медичних закладах. І для деякого це закінчилось аж надто сумно.

Лікарі б'ють на сполох: телебачення стало своєрідним філіалом фармацевтичного ринку. Відбувається таке собі телевізійне лікування. Виходить, нам не потрібні ані лікарні, ані гос-

піталі, ані поліклініки, ані навіть приватні кабінети лікарів, де прийом здійснюють фахівці. Вони проводять діагностику, стежать за процесом одужання і, в підсумку, відповідають за пацієнта.

Тим часом рекламодавці жодної відповідальності не несуть. І продовжують настирливо агітувати за препаратами аж надто широкого спектра дії. Біль у спині, біль у м'язах та суглобах, періодичний біль у жінок, біль у шлунку – не біда. Одна таблетка – і все мине. Про це вам не просто розкажуть і покажуть по телевізору, а й проспівують. Від музичного супроводу проблема сама по собі зменшується. Певно, так міркують автори рекламних роликів, які готові допомогти у лікуванні всіх відомих болячок.

До речі, аптеки першими дізнаються, яка реклама знайшла свого глядача: задовго до початку роботи аптечного закладу шикуються черги за розкрученим товаром. Охочих до самолікування не меншає. Навпаки, їх кількість щороку зростає. Зга-

даймо цьогорічну епідемію грипу. Заклики неодмінно звертатися за допомогою до кваліфікованих фахівців, рекомендації учених-інфекціоністів були відверто проігноровані. Натомість

У ТОП-10 КОМПАНІЙ ЗА ОБСЯГАМИ ІНВЕСТИЦІЙ У ТЕЛЕРЕКЛАМУ УВІЙШЛИ «ФАРМАК» (ОБСЯГ ПРОДАЖІВ 698 МЛН ГРН), SANOFI (465 МЛН ГРН), КОРПОРАЦІЯ «АРТЕРІУМ» (ПОНАД 373 МЛН ГРН).

люди масово скуповували те, що «вилікувало» від грипу, нежитю й застуди героїв рекламних роликів. Навіть у Києві, де кількість лікарів, лікарень і аптек на душу населення більш ніж достатня, офіційно зареєстрова-

но 60 летальних наслідків від грипу та його ускладнень.

Одна з причин такого сумного результату – самолікування. Роками вироблена звичка довіряти рекламі. Вона ж продовжує демонструвати, як легко і без проблем, а головне – швидко можна позбутися будь-якої хвороби. Чого вартий рекламний трюк, де маленька героїня розлика тниє в обличчя дядечко своєрідну чарівну паличку і вигукує: «Бронхостоп!». Мить – і кашель вгамовано. Як пояснити цьому дівчаті, що, за даними ВООЗ, самолікування як причина смерті посідає п'ять

місце – після онкологічних та інфекційних захворювань.

ЦІНА ПИТАННЯ

Незабаром законопроект про заборону реклами у першому читанні мають розглянути народні депутати. Як проголосують парламентарі, залежить від багатьох чинників. На горизонті замаячили дострокові парламентські вибори, якщо не вдасться заладнати політичну кризу. Тож депутатам доведеться розв'язувати дилему: сподобатись електорату чи потенційним спонсорам і лідерам рекламного ринку.

Та найбільше панікують медійники. Ймовірна заборона торкнеться газет, журналів і телебачення. Оскільки вимога

Віктор СИДОРЕНКО, хірург, кандидат медичних наук:

«Не секрет, що корупційна складова у вартості наших ліків, які продаються, за даними правоохоронців трирічної давності, становила близько 40%. Вартість реклами, за яку платять фармацевтичні компанії, теж за цінами трирічної давнини становила півтора мільярда. Як ви гадаєте, чи не активована в собівартість ціна реклами? Однозначно».

Валентина ОЧЕРЕТЕНКО, голова Спільної громадської організації «Всеукраїнська асоціація захисту прав пацієнтів «Здоров'я нації»:

«Держава відпочиває – навіщо проводити якісь реформи, якщо у нас є телемедицина? Я маю на увазі не новітні технології, що дають змогу консультувати й призначати лікування в режимі online, а саме телевізійну медицину. Хворі, купуючи пігулки, не тільки підтримують добробут фармвиробників, а й гарантують доходи телекомпаніям».

УДЕШ

7,2 млрд грн

БУЛО ВИТРАЧЕНО
МИНУЛОРІЧ
НА РЕКЛАМУ ЛІКІВ
НА УКРАЇНСЬКОМУ
ТЕЛЕБАЧЕННІ.

1,5 млрд

ПОКАЗІВ РЕКЛАМИ
ЛІКАРСЬКИХ
ПРЕПАРАТІВ ПРОТЯГОМ
2015 РОКУ ЗАБЕЗПЕЧИЛИ
УКРАЇНСЬКІ
ТЕЛЕКАНАЛИ, ЗА
ДАНИМИ ЕКСПЕРТІВ.

реклами лікарських засобів на телебаченні зросла з 15 до 22%, в інших видах ЗМІ – до 25%. Експерти підраховали, що на рекламу в засобах масової інформації витрачається від 700 до 900 мільйонів гривень. Чому так приблизно? Бо точної цифри ніхто ніколи не озвучує. Посилаються на комерційну таємницю, особливі умови для постійних клієнтів тощо.

Та навіть приблизні суми переконливо свідчать, що структури, зацікавлені в рекламі ліків, за будь-яку ціну відстоюватимуть нинішні правила гри.

Справді, кому захочеться втратити від 15 до 40% загальної обсягу прибутків? Занепокоєні керівники провідних українських медіа-структур навіть звернулися до Президента Петра Порошенка з проханням вилучити відповідний пункт із Коаліційної угоди. Своєю чергою, громадськість збирає підписи під електронною петицією з вимогою заборонити рекламу лікарських засобів на телебаченні.

Глава Української асоціації видавців періодичної преси Олексій Погорелов вважає, що заборона на рекламу – вимога фармацевтичного лоббі, котре налаштоване на переділ грошових потоків від реклами. А ще, зазначає пан Погорелов, це позбавить читачів і глядачів можливості відстежувати новинки в медичній сфері у ЗМІ. Мовляв, величезна аудиторія потрапить у залежність від лікарів і фармацевтів.

Продавці телевізійної реклами законопроект про заборону реклами лікарських засобів називають «абсолютно безглуздою та некваліфікованою ініціативою». Таку позицію можна трактувати одно-

значно: нічого, панове депутати, у вас не вийде.

Дехто на підтримку телевізійної реклами наводить цікаву тезу: ліки тому й продають без рецепту, щоб пацієнти самостійно, а краще – на основі реклами, прийняли рішення, а не зверталися до лікаря. Це так звана концепція «відповідального самолікування», стверджують прихильники старих схем. Як на таке словосполучення відреагують народні обранці, покаже час.

НЕ ВЧІТЬ ЄВРОПУ БЕНКЕТУВАТИ

Законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо заборони реклами лікарських засобів» передано на узгодження в комітеті. Під час обговорення документа думки депутатів профільного комітету поділилися. Ті, хто пропонував його відхилити, посилалися на досвід європейських країн, де реклама ліків займає помітне місце і на ТБ, і в інших мас-медіа.

Однак ніде в Європі серйозних, сильнодіючих препаратів не рекламують. Той самий парацетамол, який активно пропують рекламні ролики, валить з ніг доволі високий відсоток громадян. Експертів не кажучи про пересічних громадян, дратує реклама «Мезиму», бо, крім сумнівної якості препарату, вона пропагує ненажерливість. Але ж нав'язлива реклама підноситься з «благородною метою» – навчити Європу бенкетувати. А може, варто навчити Європу рекламувати. Дохідний бізнес! Обороти рекламного ринку лікарських препаратів у країні оцінюються мінімум 50 мільярдів гривень. Це, кажуть ініціатори законопроекту, за найскромнішими підрахунками.

Опоненти тим часом наводять свої аргументи: в ЄС вважають, що право людини на самолікування є частиною демократичного устрою суспільства. Є люди, що не хочуть нікому казати, чим вони хворіють, що з ними відбувається, вони мають право це приховувати навіть від лікаря.

Тільки чому депутати замовчують, що в ЄС існує жорсткий поділ на рецептурні й безрецептурні препарати. Той, хто бодай раз, перебуваючи за кордоном, намагався придбати ліки без рецепта, підтвердить: шансів переконати аптекаря у гострій необхідності – жодних. У європейських аптеках без рецепта продають різноманітні біодобавки, вітаміни, засоби гігієни, косметики тощо. Все це можна рекламувати, але цей дозвіл не поширюється на рецептурні препарати.

За кордоном пацієнтові вигідно йти до клініки за рецептом. Бо тільки лікар після ретельної діагностики признає відповідне лікування. Пацієнт лікується під контролем лікаря, котрий у будь-який момент може внести відповідні корективи залежно від перебігу хвороби. Пацієнтові навіть на думку не спаде сліпо довіряти рекламі, бо такої «послуги» там просто не існує. У більшості країн цивілізованого світу телевізійна реклама ліків суворо заборонена. Препарати виписують і продають лише за рецептом спеціаліста.

Українські лікарі, напевне, забули, як правильно виписати рецепт на бланку. Власне, самі бланки вже давно не в пошані.

КОМЕНТАР

Вікторія КОВАЛЬ,
голова
Профспілки
працівників
охорони здоров'я
України:

«Реклама лікарських препаратів має бути для медичних працівників. Це, наприклад, можуть бути

спеціалізовані видання або спецвипуски на телебаченні, або інформація в інтернеті, але з позначкою, що вона стосується лише медичних працівників. Що стосується реклами препаратів узагалі – масово, як це зараз бачимо у засобах масової інформації, на телебаченні, то це можуть бути лише ті препарати, які не здатні завдати суттєвої шкоди людині, навіть якщо їх застосовують неправильно. Йдеться, зокрема, про вітаміни або краплі для носа, хоча й вони іноді можуть зашкодити. Решта – тільки для спеціалізованих видань.

В чому небезпека такої реклами? Існують препарати, несумісні один з одним. Лікар про це знають, але пересічний українець, людина, яка на цьому не розуміється, може завдати шкоди своєму здоров'ю. Так, є інструкція до ліків, де зазначається сумісність препаратів. Але там можуть бути аналоги, там є проти-показання, у яких людина – не фахівець може не розібратися. І наробити собі шкоди.

Крім того, є препарати, які можуть викликати алергічні реакції, і простий споживач цього може не врахувати. Адже лікар, коли призначає лікування, враховує всі ці речі – сумісність, можливі побічні реакції тощо. Звичайно, це дуже зручно – подивитися телевізор, прийти до аптеки і купити «таке ж, як сказали у рекламі». Але це називають самолікуванням, яке ні до чого доброго не приводить. Особливо небезпечно таке лікування для дитини. Трапляються хвороби, особливо у дітей від року до трьох, які розвиваються навіть не протягом доби, а кількох годин. І якщо мама, надивившись реклами, спробує сама поставити діагноз та лікувати, це може обернутися трагедією. Наприклад, лікуватиме дитину від грипу, а це виявиться вірусна пневмонія.

За великим рахунком, треба заборонити не лише рекламу медичних препаратів для широкого загалу, а й «консультації» фармацевтів, які радять споживачам той або інший препарат. Навіть якщо припустити, що всі вони мають фахову освіту, але ж насправді вони не бачать пацієнта – дорослого чи дитину, не знають її особливостей тощо. Тому повторюю: препарати можна рекламувати лише для медичних працівників».

заборонити чи обмежити рекламу лікарських препаратів є одним із пунктів Коаліційної угоди, підстав для хвилювання представників ЗМІ більш ніж достатньо. Повне чи часткове відлучення від фармацевтичної галузі загрожує масовими скороченнями персоналу, а то й закриттям ресурсів через фінансові проблеми.

Ціна питання обчислюється шестизначними цифрами, стверджують аналітики. Впродовж останніх п'яти років саме фармакологічний ринок був найбільшим і найшвидше зростаючим замовником реклами на ТБ. Особливо це стосується 2014–2015 років, коли криза завдала потужного удару по рекламному бізнесу.

Якщо вірити статистичним даним, за цей період частка

ДОМОВИЛИСЯ ПРО СПІВПРАЦЮ

17 березня Федерація профспілок Вінницької області провела чергову інформаційну зустріч з головами профспілкових комітетів м. Вінниці. Провів зібрання голова ФПО Микола Колесник.

ЗУСТРІЧ

У зустрічі взяли участь керівники членських організацій Федерації профспілок області, голови первинних профспілкових організацій міста, профспілкові активісти.

Перед присутніми виступив начальник управління Держпраці у Вінницькій області Володимир Марунько з інформацією про роботу управління.

У рамках соціального діалогу, конструктивної співпраці була підписана Угода про взаємодію у здійсненні державного нагляду і громадського контролю за додержанням законодавства про працю та її охорону між Федерацією профспілок Вінницької області й управлін-

ням Держпраці у Вінницькій області.

На зібранні також виступили провідні спеціалісти ФПО та Вінницької міськради, котрі надали вичерпні відповіді на запитання присутніх у залі. Відбулося нагородження переможців VI обласного фотоконкурсу ФПО «Від конференції до конференції».

Прес-служба ФП
Вінницької області

РАДА

ПІДБИТО ПІДСУМКИ ВИКОНАННЯ РЕГІОНАЛЬНОЇ УГОДИ

22 березня профспілковці Рівненщини підбили підсумки виконання Регіональної угоди за 2015 рік.

Нагадаємо, що угода укладається між обласною державною адміністрацією, обласною радою, Об'єднанням організацій роботодавців і Федерацією профспілок області. Документ містить зобов'язання в сфері економічних, виробничих відносин, оплати праці та трудових відносин, охорони праці. Щоб контролювати хід їх виконання, щоквартально, на засіданнях обласної тристоронньої соціально-економічної ради її учасники спільно звітують.

Уже традиційно засідання ради відбувалося в режимі відеоконференції. На ньому були присутні члени тристоронньої соціально-економічної ради, голови обласних профоб'єднань та первинних профспілкових організацій, представники влади та ЗМІ. Головував на засіданні очільник Федерації профспілок області Микола Шершун.

З інформацією перед членами ради виступили голова об'єднання організації роботодавців Валерій Ройко, заступник голови ОДА Олександр Савчук, заступник голови облради Олексій Бучинський. Від профспілок про виконання угоди звітувала заступник голови ФПО Марія Рожко.

На засіданні відбулася предметна та відверта розмова. До обговорення активно долучалися присутні в залі члени ради, які, зокрема, надавали свої пропозиції щодо того, що варто записати в рішення, на що звернути увагу в подальшій роботі. Насамкінець рішення соціально-економічної тристоронньої ради було прийнято за основу, з доопрацюванням внесених пропозицій.

Інформаційно-аналітичний центр ФП
Рівненської області

ГАЛУЗЬ МАЄ БУТИ ЗБЕРЕЖЕНА, А ЛЮДИНА ПРАЦІ – ОТРИМАТИ НАДІЙНИЙ ЗАХИСТ

16 березня в м. Запоріжжі на базі АТ «Мотор Січ» відбувся черговий VII з'їзд Профспілки авіабудівників України (ПАУ). Учасники з'їзду побували в Музеї техніки Богуслава, оглянули виставку творчих робіт молодих працівників підприємства, відвідали незабутній вечір творчості у БК ім. Т.Г. Шевченка, здійснили екскурсію на теплоході «В.І. Омельченко».

ФОРУМ

Цьогорічний з'їзд ПАУ став знаковим у тому сенсі, що чи не вперше за всі роки незалежності України успішна авіабудівна галузь зіткнулася із цілим комплексом проблем, що потребують негайного вирішення за підтримки і втручання держави.

Про це в своїх виступах говорили всі делегати, що представляють підприємства галузі різних форм власності. Промовці констатували, що, на жаль, загалом по галузі відбувається падіння обсягів виробництва (в доларовому еквіваленті), що зумовлено втраченою ринком на сході, які на заході ми не отримали. Але найбільш болюче, що там нас ніхто і не чекає. Саме тому доводиться переорієнтуватися на азійські, африканські та латиноамериканські ринки, де серйозну конкуренцію нам складають транснаціональні авіабудівні компанії. Більше того, там, де йдеться про національну безпеку, принцип конкуренції взагалі не працює.

На жаль, активної підтримки з боку Кабінету Міністрів України, Міністерства економічного розвитку і торгівлі, Державного концерну «Укроборонпром» більшість підприємств галузі не отримує. Саме тому вони змушені шукати шляхи виживання в цих складних умовах і вирішувати питання, як спільно з профспілкою не допустити масових скорочень. Наприкінці минулого року низка підприємств галузі і вишів об'єдналися в аерокосмічний кластер «Мехатроніка», а ще раніше створили Об'єднання організацій роботодавців авіаційної промисловості України. Із свого боку, профспілка вже п'ять років намагається укласти нову Галузеву угоду, але чиновники шукають нових причин, аби цього не робити. Можливо, тому, що незабаром на нас очікує нова хвиля масової приватизації?

Виступаючи перед делегатами із звітного доповіддю, голова ПАУ Ярема Жугаевич зазначив: «Не варто чекати дива, месії, який все зробить за нас і для нас», і як рецепт подолання кризи пропонував президенту АТ «Мотор

Січ» В'ячеслава Богуслава: «Ніхто не допоможе рідному підприємству, крім нас самих». Він окреслив проблеми галузі, ключовими з яких є наступні:

- Уряд і досі не затвердив державну комплексну цільову програму розвитку авіаційної промисловості України до 2020 року, а час невблаганно спливає;
- у країні після початку адміністративної реформи й досі відсутній державний орган центральної виконавчої влади, який би координував діяльність підприємств галузі;

**ПРОБЛЕМОМ У ГАЛУЗІ
НАКОПИЧИЛОСЬ ВЖЕ
ТАК БАГАТО, ЩО БЕЗ РІШУЧОГО І НЕГАЙНОГО ВТРУЧАННЯ ДЕРЖАВИ НЕМОЖЛИВО БУДЕ ЗУПИНИТИ НЕГАТИВНІ НАСЛІДКИ, ЩО НЕОДМІННО ВПЛИНУТЬ Й НА ІНШІ ГАЛУЗІ, ТА Й УСЮ ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ.**

– актуальним залишається питання збереження спадкоємості поколінь, профтехосвіти, залучення молодих спеціалістів на підприємства галузі.

Голова профорганізації АТ «Мотор Січ» Михайло Труш у своєму виступі зазначив, що наша держава ходить по світу з простягнутою рукою, аби їй надали черговий кредит, у той час як могла б жити без кредитів, якби допомогла своїй промисловості. Реальний сектор економіки має працювати, і профспілка повинна розуміти свою роль в цьому питанні та провести важливі структурні зміни.

Голова профкому ДП «Харківський машинобудівний завод «ФЕД» Володимир Тиндік озвучив загальні проблеми Харківського регіону – практично всі дев'ять підприємств галузі на Харківщині перебувають у дуже важкому становищі, навіть там, де є розвиток, його досягнуто завдяки кредитуванню.

Голова профкому ДП «Завод 410 ЦА», профспілковий молодіжний лідер Антон Смородін звернув увагу на необхідність створення системи мо-

тивності для молоді, аби вона йшла працювати на підприємства.

Голова профкому ДП «Антонов» Віктор Гуска зупинився на проблемах соціального страхування, пенсійного забезпечення і доцільності використання в діяльності первинок РРО. Він також запропонував відновити виїзні семінари для профактиву та посилити обмін досвідом.

Голова Запорізької обласної ради профспілок Віктор Сластьон розповів про сучасний стан промисловості регіону. Він, без перебільшення, є катастрофічним. На більшість підприємств відбувається зупинка виробництва або скорочення штату, вимушений простій. І в цій ситуації просто вражає здатність керівництва АТ «Мотор Січ» на чолі з президентом В'ячеславом Богуславим тримати ситуацію під контролем, забезпечуючи роботу кільком десяткам тисяч працівників у різних кутках країни.

Директор по зв'язках з громадськістю, голова наглядової ради АТ «Мотор Січ» Анатолій Малиш у своєму виступі зазначив, що наразі головне завдання профспілкових організацій – захистити людину праці, незалежно від того, яку посаду вона обіймає і де працює. Якщо дбати про людину праці, можна подолати всі труднощі.

Голова профкому ПАТ «НТК «Електронприлад» Олександр Абрамов зосередив увагу присутніх на тому, що профспілкам уже давно потрібно було подумати про створення власної політичної партії і використовувати досвід зарубіжних колег, приміром Британії.

Заступник голови ПО ПАУ на ДП «Антонов» Федір Федченко запропонував провести всеукраїнську галузеву акцію протесту на підтримку авіаційної галузі та посилити методичну роботу профспілки.

З доповідями виступили також голова Контрольно-ревізійної комісії ПАУ Юрій Гончаров і заступник голови Статутної комісії Микола Галиш.

За результатами обговорення делегати з'їзду визнали роботу ЦК ПАУ задовільною, затвердили звіти інших виборних органів профспілки, обрали новий склад статутних органів. Головою профспілки обрано Ярему Жугаевича.

Олександр ПАЛІЙ

ІЗ ПЕРШИХ ВУСТ

Світлана ЛІЩУК,
голова первинної
профорганізації
співробітників та
студентів
Подільського
державного
аграрно-технічного
університету, член Ради Федерації
профспілок України:

«Для мене майбутнє сучасної профспілки нерозривно пов'язане з молоддю, адже для того, щоб досягати нових звершень, стати молодію, сучасною та перспективною організацією, потрібно крокувати в ногу з часом і дослухатися до студентства.

Студенти – це найпрогресивніша частина нашої молоді. Це активні молоді люди, які намагаються самі будувати своє майбутнє, беруть участь у політичному житті та вирішенні багатьох проблем. Тому членство молоді в профспілках не має обмежуватися лише організацією масових акцій. Воно має розширюватися до формування нової свідомості, нової суспільної культури кожної молоді людини. Кінцевим результатом активної участі студентів у профспілківській роботі, самоорганізації повинна стати особистість, здатна діяти з найбільшою ефективністю для власної долі та з найбільшою віддачею для суспільства».

Андрій ГАВРУШКЕВИЧ,
голова первинної
профорганізації
студентів,
аспірантів та
докторантів
Національного
технічного
університету України
«Київський політехнічний
інститут»:

«Молодь – це фундамент будь-якого суспільства. Це, як фундамент будівлі: наскільки він міцний, настільки ж міцне суспільство, якщо ж він буде слабкий, будинок розвалиться. Молодь – це суб'єкт суспільства, який завтра буде його розбудовувати. І наскільки вона здорова, економічно стабільна та освічена, настільки розвиненим буде завтра суспільство.

На сьогодні, на жаль, молода людина здебільшого залишається наодинці із цими проблемами. Уряд у своєму прагненні до економії бюджету за рахунок студентської молоді (закриття санаторієв-профілакторієв, скорочення фінансування вишів, невиллати індексації, невиконання законних соціальних гарантій дітям-переселенцям, учасникам АТО, незабезпечення першим робочим місцем, постійні намагання відмінити академічні стипендії тощо) забуває, що тим самим рубає гілку, на якій тримається суспільство. Відсутнє стратегічне мислення, що фінансування молоді – не просто витрати бюджету, а інвестиції в соціально-економічний розвиток країни та здорову націю. Сьогодні профспілка – чи не єдина структура, яка це розуміє і намагається хоч якось втримати соціально-економічну ситуацію, на противагу владі».

МОЛОДІЖНІ РІШЕННЯ VII З'ІЗДУ ФПУ

24 березня 2016 року відбувся VII з'їзд Федерації професійних спілок України, на якому порушувалися чимало питань, у тому числі й молодіжних. Пропонуємо вам ознайомитися із Зверненням щодо проблем студентської молоді. Даний документ був представлений на розгляд делегатам з'їзду й обговорений, наразі перебуває на стадії підписання у новообраного Голови ФПУ Григорія Осового.

ДОКУМЕНТ

ЗВЕРНЕННЯ VII З'ІЗДУ ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК УКРАЇНИ ЩОДО ПРОБЛЕМ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Ми, делегати VII з'їзду Федерації профспілок України, членами якої є понад 1 млн осіб, які навчаються, зазначаємо, що в складних соціально-економічних умовах студентська молодь завжди була і є рушійною силою суспільства.

У становленні Української державності студенти неодноразово відігравали вагомую роль, рішуче ставали на захист інтересів України: бій під Крутами, «Революція на граніті», «Помаранчева революція», «Революція гідності». Студентство і сьогодні володіє необхідним потенціалом, реалізація якого може істотно поліпшити соціально-економічне становище суспільства і відродити національно-духовні надбання українського народу.

Важливим аргументом, без якого важко розраховувати на успіх у реалізації розвитку країни та освітньої галузі, зокрема, є розуміння ролі і значення студентської молоді та студентського профспілкового руху. Саме через свої профорганізації студентська молодь стає активним суб'єктом у житті держави, розкриваючи та використовуючи свій потенціал як у власних, так і загальнодержавних інтересах.

Боротьба за майбутнє України продовжується національною акцією «Профспілки. Боротьба за Україну», яку підтримали своїми підписами 200 тис. студентів.

Ми, делегати з'їзду, зазначаємо, що держава в більшості випадків ігнорує інтереси студентства, зокрема приймаючи і системно не виконуючи закони, постанови, розпорядження, які забезпечували хоча б мінімальний соціально-економічний захист.

Відатки на освіту за останні 3 роки впали з 7,11 до 4,5% ВВП при законодавчій гарантії не менше 10% національного доходу, що призвело до:

- скорочення кадрового потенціалу в галузі освіти;
- скорочення державного замовлення на підготовку фахівців ВНЗ;
- зношеності матеріально-технічної бази навчальних закладів;
- фактичної втрати мережі санаторієв-профілакторієв та спортивно-оздоровчих таборів;
- проведення індексації стипендії в неповному обсязі;
- втрати гарантій першого робочого місця для випускників;

– відсутності належного фінансування програми молодіжного житлового кредитування тощо.

Вважаємо неприпустимим позбавлення більшості студентів права на стипендію, про що останнім часом заявляють державні посадовці.

Через принципову позицію профспілок у відстоюванні прав та інтересів студентів держава робить спроби втручання в їхню діяльність, чим порушує міжнародні норми щодо незалежності та самоврядності громадянських об'єднань, прикладом чого є законопроект «Про внесення змін до Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» (щодо діяльності студентських профспілок)» (реєстр. № 3474 від 13.11.2015).

ВИМАГАЄМО:

I. Від Верховної Ради України:

1. Не допустити прийняття законопроекту «Про внесення змін до Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» (щодо діяльності студентських профспілок)» (реєстр. № 3474 від 13.11.2015).

2. Дотримуватись чинного законодавства України при ухваленні державного бюджету щодо встановлення видатків на освіту у розмірі не менше 10% ВВП.

II. Від Кабінету Міністрів України:

1. Підвищити розмір мінімальної ординарної академічної стипендії студентам до рівня не менше, ніж розмір прожиткового мінімуму з розрахунку на одну особу на місяць та забезпечити її індексацію в повному обсязі, привести у відповідність до Закону України «Про вищу освіту» нормативно-правові акти в частині призначення стипендій.

2. Забезпечити виконання Закону України «Про підвищення престижності шахтарської праці» в частині призначення та виплати стипендії студентам та учням із числа дітей шахтарів.

3. Затвердити порядок та умови надання державної цільової підтримки відповідно до Закону України «Про внесен-

ня змін до деяких законів України щодо державної підтримки учасників бойових дій та їхніх дітей, дітей, один з батьків яких загинув у районі проведення антитерористичних операцій, бойових дій чи збройних конфліктів або під час масових акцій громадянського протесту, дітей, зареєстрованих як внутрішньо переміщені особи, для здобуття професійно-технічної та вищої освіти».

4. Установити квоти прийому до вищих навчальних закладів України для забезпечення права осіб, які мають захворювання, що можуть бути перешкодою для проходження зовнішнього незалежного оцінювання, дітей-сиріт та осіб, яких законом визнано учасниками бойових дій та які захищали незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України, брали участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення на безоплатне здобуття вищої освіти на конкурсній основі за результатами вступних іспитів з конкурсних предметів у вищому навчальному закладі відповідно до Закону України «Про вищу освіту».

5. Розробити Державну програму «Студентський гуртожиток».

6. Зберегти існуючу мережу студентських оздоровчо-спортивних закладів з їх фінансовим забезпеченням.

Ми, делегати VII з'їзду Федерації профспілок України, наполягаємо на дотриманні владою норм чинного законодавства України та недопущенні звуження існуючих прав та гарантій при ухваленні нових законів та нормативно-правових актів.

Підтримка студентської молоді та надання їй можливостей для самореалізації – це перспектива вправленого розвитку громадянського суспільства та держави в цілому!

Слава Україні!

**Від імені делегатів VII з'їзду
Голова Федерації профспілок України**

Матеріали сторінки підготувала
Дар'я ЛАЗАРЄВА,
спеціально для «ПВ»

**ЧЕРЕЗ
СВОЇ ПРОФ-
СПІЛКОВІ ОРГАНІЗАЦІЇ
СТУДЕНТСЬКА МОЛОДЬ
СТАЄ АКТИВНИМ СУБ'ЄКТОМ У
ЖИТТІ ДЕРЖАВИ, РОЗКРИВАЮЧИ
ТА ВИКОРИСТОВУЮЧИ СВОЙ
ПОТЕНЦІАЛ ЯК У ВЛАСНИХ,
ТАК І ЗАГАЛЬНОДЕРЖАВ-
НИХ ІНТЕРЕСАХ.**

ЗБЕРІГАННЯ ДОКУМЕНТІВ

ВЕДЕННЯ КНИГИ РЕЄСТРАЦІЇ ДОГОВОРІВ

Чи обов'язково вести книгу реєстрації договорів на підприємстві, якщо немає такої необхідності? Адже програма, в якій ми опрацюємо документи, нумерує їх самостійно. Чи існує якийсь порядок ведення таких книг?

На кожному підприємстві укладаються договори (трудові, на постачання, придбання товару). Як правило, вони зберігаються в архівах. Для зручності користування цими документами, а також усунення причини їх втрати ведеться їхній облік – у спеціальному журналі фіксуються реквізити договорів, додаткових угод до них, а також встановлюється хронологія їхнього руху. Уніфікованої форми для документа з обліку договорів не існує, як не існує і встановленого законодавством обов'язку вести книгу реєстрації договорів.

ЛІКВІДАЦІЯ ПІДПРИЄМСТВА

ЯК ПЕРЕДАТИ ПРАВОНАСТУПНИЦТВО ТРЕТІЙ ОСОБІ?

Підприємство А, що перебуває в стадії ліквідації за рішенням засновника, є засновником підприємства Б, яке успішно працює. До якого періоду існуватиме підприємство Б, і чи може ліквідаційна комісія підприємства А передати право засновництва підприємства Б третій особі?

Загальний порядок ліквідації юридичної особи встановлений Цивільним і Господарським кодексами України (ст. 111 ЦК та ст. 60 ГК). Після прийняття відповідними органами (власник, уповноважений орган або суд) рішення про ліквідацію юридичної особи органом (особі), який прийняв рішення про ліквідацію юридичної особи, необхідно утворити ліквідаційну комісію. З дня призначення ліквідаційної комісії до неї переходять усі повноваження щодо управління справами юридичної особи, крім тих, що, згідно із законодавством України, залишаються за учасниками, приміром затвердження ліквідаційного балансу. Слід звернути увагу на те, що ліквідаційна комісія не має статусу юридичної особи, а підприємство, що ліквідується, в період її роботи цього статусу не втрачає. Отже, юридична особа здійснює свою діяльність через ліквідаційну комісію. Дії комісії розглядаються як дії самої юридичної особи, зокрема, комісія виступає в суді від імені юридичної особи і набуває безпосередньо для неї права та обов'язки. Юридична особа вважається ліквідованою з дня внесення до Єдиного державного реєстру запису про її припинення. Таким чином, ліквідаційна комісія може на власний розсуд здійснювати повноваження щодо управління справами юридичної особи.

ОГОЛОШЕННЯ

Студентський квиток Київського університету культури, серія KB, № 10768969, виданий 01.09.2015, дійсний до 30.06.2017, на ім'я Осадчої Юлії Миколаївни (група ДС 23к, 3-й курс, денна форма навчання), вважати втраченим.

НОРМА ПРАЦІ ПРИ ШЕСТИДЕННОМУ РОБОЧОМУ ТИЖНІ

Я працюю на приватному заводі з виготовлення гранульованого твердого палива для котлів. Працюю 6 робочих днів по 8 годин. Чи не є це порушенням чинного законодавства?

РОБОЧИЙ ЧАС

Відповідно до статті 50 Кодексу законів про працю України (КЗпП) нормальна тривалість робочого часу працівників не може перевищувати 40 годин на тиждень. Ця норма не може бути порушена ні колективним, ані трудовим договором.

Найпоширенішим є п'ятиденний робочий тиждень з двома вихідними днями. Виходячи із загальної норми тривалості робочого тижня 40 годин, робочий день може тривати щоденно 8 годин або 8 годин 15 хвилин зі скороченням робочого часу на одну годину напередодні вихідного дня.

На тих підприємствах, в установах і організаціях, де за характером виробництва та умовами роботи запровадження 5-денного робочого тижня є недоцільним, встановлюється 6-денний робочий тиждень з одним вихідним днем (ст. 52 КЗпП). При 6-денному робочому тижні тривалість щоденної роботи не може перевищувати 7 годин при нормі 40 годин і відповідно 6 годин при нормі 36 годин, а також 4 години при тижневій нормі 24 години.

5-денний або 6-денний робочий тиждень встановлюється роботодавцем спільно з профкомом із урахуванням специфіки роботи, думки трудового колективу та за погодженням з місцевою радою.

На безперервно діючих підприємствах, а також окремих виробництвах, в цехах, дільницях, відділеннях і деяких видах робіт, де за умовами виробництва не може бути дотримана встановлена для

даної категорії працівників щоденна або щотижнева тривалість робочого часу, допускається, за погодженням з профспілковим комітетом, запровадження підсумованого обліку робочого часу (ст. 61 КЗпП).

вдатись) від встановлених законом норм робочого дня чи тижня. Узгодження тривалості робочого часу працівника варіює, як правило, в межах облікового періоду.

Робота за змінами в різновидом підсумованого обліку робочого часу та запроваджується, коли тривалість виробничого процесу перевищує допустиму для працівника норму тривалості щоденної роботи. В багатозмінному режимі функціонує безперервне виробництво, де технологічні процеси не можуть перериватись. При змінних роботах працівники чергуються в змінах рівномірно, за встановленими правилами внутрішнього трудового розпорядку. Стаття 58 КЗпП встановлює, що перехід з однієї зміни в іншу має відбуватись через кожний робочий тиждень у години, визначені графіком змінності.

Тривалість перерви в роботі між змінами має бути не менше подвійної тривалості роботи в попередній зміні, включаючи час перерви для відпочинку та харчування. Мінімальна тривалість щоденного відпочинку між змінами не повинна бути менше 12 годин. Призначення працівника на роботу протягом двох змін поспіль забороняється.

ЯКЩО ПРАЦІВНИК ПРАЦЮЄ 6 РОБОЧИХ ДНІВ ПО 8 ГОДИН І ДО НЬОГО НЕ ЗАСТОСОВУЄТЬСЯ ПІДСУМОВАНИЙ ОБЛІК РОБОЧОГО ЧАСУ, ЦЕ ВВАЖАЄТЬСЯ ПОРУШЕННЯМ ТРУДОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА.

За підсумованого обліку норма робочого часу дотримується не щоденно чи щотижнево, а в більш тривалій термін – обліковий період (місяць, квартал, сезон, рік). Щоденна чи щотижнева тривалість робочого часу може відрзнятись (збільшуватись або зменшуватись) від встановлених законом норм робочого дня чи тижня. Узгодження тривалості робочого часу працівника варіює, як правило, в межах облікового періоду.

СОЦІАЛЬНІ ГАРАНТІЇ

ЗВІЛЬНЕННЯ МАТЕРІ - ЗА УМОВИ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ

Моя дружина офіційно працювала на приватному підприємстві, звідти пішла в декрет. Миною два роки, директор попередив про закриття підприємства. Тож дружина має написати заяву про звільнення і шукати собі іншу роботу. Що робити в такому випадку?

Частину 3 статті 184 КЗпП визначено, що з ініціативи власника або уповноваженого ним органу не допускається звільнення вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до 3 років або до 6 років у разі, якщо дитина потре-

бує домашнього догляду (ч. 6 ст. 179 КЗпП), одиноким матерів за наявності дитини віком до 14 років або дитини-інваліда. Ця заборона має лише один виняток: звільнення можливе у випадку повної ліквідації підприємства, установи, організації, але за умови обов'язкового працевлаштування. Згадана норма вважається дотриманою, якщо жінку працевлаштовано в перший день після звільнення, тобто немає перерви між днем звільнення і днем, коли жінка може вийти на роботу на інше підприємство.

СЬОГОДЕННЯ ВИМАГАЄ О НОВЛЕННЯ І ЗМІН, РЕФОРМ І ДІЇ

Досвід закордонних колег-профспілковців, які пройшли довгий шлях демократії перш ніж стали потужною силою, здатною впливати на соціально-економічні процеси у державі, для всіх українських профспілок надзвичайно корисний.

ОСОБИСТА ДУМКА

Я щиро вірю у важливість започаткованого проекту данської профспілки 3F для профспілок України та з нетерпінням очікую на навчання у Львові. Наші навчальні сесії є особливо успішними завдяки турботам і високим організаційським здібностям Валентини Шевченко – координатора цього проекту.

Україна ціною життя власних дітей обрала рух у бік демократії. Розпочався період реформ та адаптації до вимог Євросоюзу, прийнято рішення про децентралізацію влади та передачу її на місця.

Чи враховуємо ми новітні тенденції розвитку держави? Чи робимо нову демократичну Україну частиною своєї посвяченості? Чи розуміємо ми, які наслідки для організації в цілому мають наші особисті слова та дії? Чи відповідають наші професійні можливості і права вимогам часу? Питання і гіркі роздуми.

Щоб бути успішними, ми повинні перебудувати нашу роботу відповідно до соціально-економічного розвитку держави і затвердити на VII З'їзді ФПУ чітку стратегію розвитку організації, яка змусить нас власними руками зламати радянську структуру профспілок і вибудувати нову, ту, що відповідає сьогодні, на яку очікують рядові члени профспілки, наші первинки.

Нас кількісно стало втричі менше, а структура не зазнала змін. Змінився суспільний уклад держави; підприємства, навіть галузі на межі зникнення; кількість ЦК профспілок – незмінна, деякі мають штат 3 особи (керівник, заступник і бухгалтер). Невже можливо виконувати статутні повноваження, надавати правову допомогу, обслуговувати сайт, координувати і контролювати діяльність профспілкової структури, підтримувати комунікації, вести інформаційну роботу та інше, маючи штат із трьох осіб? Чи не на часі провести електронний

облік членства, об'єднати певні нечисленні галузі? Профспілка 3F об'єднує у своїх лавах працівників багатьох галузей, одночасно в одній структурній ланці об'єднуються різні види роботи, проте це не важає ім'я гідно захищати права робітників.

Необхідно створити єдину систему профспілкової онлайн-бухгалтерії, єдину систему документообігу та архівації, створити гнучку, мобільну інноваційну структуру, зручний інструмент інформування, аналізу, управління і контролю в режимі «тут і зараз».

Порушився зв'язок ФПУ та низових ланок; інформація, що «править світом», черпаємо із «Профспілкових вістей», яка вже на момент отримання газети є застарілою і неактуальною, її наповнення далеко не на крок попереду. Де селекторні наради, що планували б і скеровували б нашу діяльність, зміцнювали організацію, мотивували і стимулювали дисципліну при виконанні прийнятих рішень? Практика вебінарів із нагальних питань теж необхідна в роботі. Сьогодні вимагає оновлення і змін, реформ і дії, детального оновлення і перегляду виборної системи в першу чергу.

Віковий рівень керівного складу обласних організацій і центральних комітетів більш ніж поважний. Понад 70% – від 60 до 80 років. Кадрова політика є законсервованою. Звичайно, можна аргументувати виборність посад. Ротація кадрів спостерігається тільки в первинках.

Прийшов час, коли демократичні принципи мають бути захищені раціональним, розумним підходом. Гранічний вік, що дозволяє участь у виборах, маємо чітко визначити. Багато врахувати і кваліфікаційні вимоги, надати можливість молоді генерувати нові ідеї, будувати майбутнє профспілки, спираючись на досвід старшого покоління.

Наближаючись до З'їзду, ми отримали нову, узагальнену стратегію «Європейський вибір», проте чіткого покрокового плану модернізації не маємо. А можливо, він і є, проте це закрито тема для широкого загалу.

Я не критикую нашу роботу, я шукаю конкретні шляхи для вирішення назрілих питань.

Відсутність у нас робітничої партії, невизначеність щодо партійності перетворило профспілковий рух у безправний політичний придаток цієї інтелігенції – еліти суспільства.

СЬОГОДНІ ЗАХИСТ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ПРАВ, ІНТЕРЕСІВ ПРАЦІВНИКІВ, ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ПРАЦІ ТА ПРИНЦИПІВ СОЦІАЛЬНОЇ СПРАВЕДЛИВОСТІ У РОЗПОДІЛІ РЕЗУЛЬТАТІВ НАБУВАЄ НЕ ПРОСТО ПРИОРИТЕТНОГО ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОФОРГАНІЗАЦІЙ УСІХ РІВНІВ, А СТАЄ ЧИ НЕ ЄДИНО МОЖЛИВИМ ЗАКОНОМ ВИХОДОМ У ЦИХ УМОВАХ ДЛЯ ПРАЦЮЮЧИХ І ЧИ НЕ ЄДИНО МОЖЛИВИМ ШАНСОМ САМОЗБЕРЕЖЕННЯ ДЛЯ ПРОФСПІЛОК.

Ми не маємо законодавчої ініціативи, ми не впевнені, не рішучі, голосу нашого за право людини праці з каналів телебачення і радіоефіру не чути, інформаційне поле, ЗМІ, ток-шоу – теж без нас. І навіть наша боротьба має сезонний характер, як епідемія грипу. Загострюється восени, навіньє стікаючи до літа.

Після стількох років праці на профспілковій ниві ми опинилися в найгіршому становищі. До цього часу не знаємо, де наш ЄСВ? Держава не відвідувала. Ми втратили дитяче оздоровлення, втратили соціальний Фонд, навіть не запитали, а як вдалося роботодавцям зберегти свій, і на його основі провести

злиття Фондів. Це ті речі, які показують рядовим співцілчанам у цілому реальну спроможність профспілок.

Тільки Україна отримала незалежність і почало формуватися громадянське суспільство (а його головною інституцією є громадське об'єднання), держава миттєво відреагувала законодавчими обмеженнями профспілкових прав і свобод, рідко з вуст можновладців чується слово профспілки. Державна система себе захищає. Позиція сильного і впливового об'єднання в державі нікому не вигідна. Бо на сильного потрібно зважати. Де межа – коли держава, як надійний соціальний партнер, нас почує, а профспілка стане тією силою, з думкою якої змушені будуть рахуватися найвищі органи державної влади. Громадянський рух Майдану створив нову реальність, де влада повинна бути підвітною і відповідальною перед суспільством, а соціальна справедливість – домінуючою розв'язкою.

Нас не влаштує ігнорування владою наших пропозицій і ставлення до найбільш масової громадської організації, що здійснює представництво та захист трудових, соціально-економічних прав та інтересів членів профспілки.

Де ми схибили, коли прийняли неправильні рішення?

Ми вимагаємо, вступаємо в колективні трудові спори, проводимо акції протесту, засипаємо петиціями і мольбами Президента і Верховну Раду – отримуємо невеличкі поступки, соціально малозначущі, і так раз за разом. Невже це діалог соціальних партнерів? Це не зближення позицій, не побудова довготривалих відносин, дотримання досягнутих домовленостей, прийняття відповідальності за виконання прийнятих зобов'язань.

Порушується сам механізм соціального діалогу, який працює в усіх демократичних суспільствах, визнається доцільним: щоб громадянин, на яких поширюються рішення в державі, мали можливість визначати свої потреби (вимоги), брати участь у процесі прийняття цих рішень та мати можливість впливати на остаточні рішення, щоб держава та виконавча влада могли дотримати належний баланс інтересів в усіх сферах людського життя.

Коли узурпується влада та ресурси, не передбачається ви-

рівнювання статусних позицій учасників діалогу, він не працює. Держава одноосібно приймає суспільно важливі рішення і закони. Без обговорення з громадськістю, ігноруючи пропозиції профспілок.

Колективні переговори з укладання Генеральної угоди не добігають кінця. А це мінімальні гарантії для всіх працівників, це частина вартості їхньої праці у ВВП. Нашим соціальним партнерам байдуже, що 2010–2012 роки минули, життя не стоїть на місці. А робітник, що створює сам цей ВВП, стає жертвою в власній державі, протяє руку за субсидією, харчові «делікатеси» купує у підворотнях, одяг купує у бутіках, сезонд-хенді. Це реалії. Те, що ховається за частиною 3 статті 9 Закону України «Про колективні договори і угоди» – «...продовжують діяти до того часу, поки сторони не укладуть новий...». Пролонговані угоди – це завідомо програш, вони відстають у часі, втрачаючи актуальність. Розмір мінімальної зарплати не може бути визначений достатнім як з економічної (затрати роботодавця на робочу силу), так і з соціальної (затрати на просте відновлення робочої сили) точок зору.

Усьому в житті потрібно навчатися – і новому профспілковому менеджменту, і інтерактивним методам навчання, щоб мудро поєднати досвід і вимоги сучасного світу. Серед 17 цілей тисячоліття, освіта – на четвертому місці. Щоб керувати профорганізацією, створеною волею працюючої людини, потрібно вчитися все життя і передавати молоді набуті досвід. Досвід данської профспілки на такому складному етапі перебудови для профспілок України – безцінний. Коли окреслиш всі прорахунки і помилки, огортає відчай. Проте народжується і здоровий азарт, відкривається величезне поле для діяльності, є можливість використати свої знання, зробити щось суспільно вагоме, корисне, покращити життя працівника.

Ольга КУРІНЬКО,
голова
Полтавської
обласної
організації
профспілки
працівників хімічних та
нафтохімічних галузей
промисловості,
учасниця третьої групи
дансько-українського
проекту

КУЛЬТУРА

ТВОРЧІСТЬ ЧИТАЧІВ

НЕВИГАДАНІ ІСТОРІЇ: У ЖИТТІ, ЯК НА ДОВГІЙ НИВІ...

(Продовження. Початок у № 11)

Молитви тітки Мотрі і дружини таки вберегли Анатолія від кулі. У родинному колі відсвяткували повернення друга з афганської війни. І після цього не переривалися наші дружні взаємини. Телефонували, вітали один одного зі святами, цікавилися родинними справами.

Правду кажуть, що життя нагадує зебру, себто зіткане воно з чорних і білих смуг. В одній із телефонних розмов зрозумів: у Анатолія не все ладиться у родині. Тож вирішив провідати друга без попередження, а заодно розібратися, яка ще чорна смуга підстергла мого друга. Завітавши до його робочого кабінету, чесно кажучи, здивувався: в кутку стояла чималенька валіза з речами, а за столом... Спершу не впізнав, що то – Анатолій: втомлене землісте обличчя, а на чолі, впаханих щоках побільшало глибокий зморшок-борозенок. В очах не побачив ще донедавна знайомих блакитних промінчиків. Натомість – якась сіра спустошеність, байдужість і зневіра...

– Останній день на роботі, – скрушно зітхнув друг.

– Чому останній? Що трапилося, Толо?

– Доля – річ філософська. Так що нічого вічного не буває. Залишаю міську прив'язь, престижну роботу і переїжджаю до рідного села, де не раз із тобою гостювали у тітки Мотрі. Там уже чекають на мене клопоти головного лікаря дільничної лікарні. Прогуляємося міськими вулицями і я тобі усе розповім...

Під весняним сонцем наливалось життєдайною силою тендітне зело, а грайливі зайчики купались в калюжах учорашнього дощу, звеселяючи перехожих. Утім, погідна весняна днина аж ніяк не сприяла нікудишньому настрою, а тим більше – не вельми приємній сповіді мого друга.

– Посада заступника начальника обласного управління охорони здоров'я настільки клопітка, що словами не передати, – зітхнув Анатолій. – Будівництво сільських лікарень, амбулаторій, ФАПів, їх облаштування медичним обладнанням, пошук фахівців... Щодня доводилося крутитися наче білка в колесі. І в будні, і вихідні. А це не подобалося Людмилі, котра влаштувала скандали, направляла листи до різних інстанцій, приписуючи мені аморальність. Підключила до цього своїх батьків. Налаштувала проти мене і синів. Коротше кажучи, життя стало нестерпним. Уже півроку мешкаю в гуртожитку. Якось викликав мене у «велику хату» куратор медицини, з котрим, до речі, виконували інтернаціональний обов'язок в Афгані: «Вибач, Анатолію Михайловичу. Знаю тебе як порядну людину, гарного фахівця, але ж нічим не можу зародити – далеко зайшло. Бачили очі, кого обирали в супутники життя. Не з того гiста твоя Людмила», – по-казаному відчеканив колишній бойовий побратим. А по паузі уже по-людськи, від серця, додав: «Я переговорив з одним з районних керівників міста, і він пообіцяв влаштувати тебе завідувачем хірургічного відділення райлікарні». Я відмовився від цієї пропозиції, мотивуючи тим, що не можу залишитися в місті. Напевне, поїду до рідного села, де рік тому пішов з життя головний лікар дільничної лікарні. Й досі ця посада вакантна. Бо ніхто не хоче працювати в глухомані. Та й тітці Мотрі потрібна поміч – як не я, а літа беруть своє, і останнім часом вона частенько хворіє... На тому і зійшлися.

(Далі буде)

Валерій МАРЦЕНЮК,
м. Хмельницький

«ІДЕНТИЧНІСТЬ. ЗА ЗАВІСОЮ НЕОЗНАЧЕНОСТІ»

Робота художника Романа Мініна

Таку назву має спільний мистецький проєкт північно-балтійських країн та України, що 19 березня відкрився для широкого загалу в Національному художньому музеї України і обіцяє стати однією з найбільш видовищних демонстрацій мистецтва північно-східної частини Європи за останнє десятиліття.

СУЧАСНЕ МИСТЕЦТВО

Виставка організована Латвійським центром сучасного мистецтва спільно з Національним художнім музеєм України, а ідея її створення належить посольствам північно-балтійських країн в Україні.

Ідея організувати спільну виставку сучасного мистецтва за підтримки восьми посольств виникла у 2013 році як вияв солідарності з Україною

у складній політичній ситуації. Поважні посли Данії, Естонії, Ісландії, Латвії, Литви, Норвегії, Швеції та Фінляндії розглядають цю співпрацю як живу платформу для пошуку спільної європейської ідентичності та взаємного діалогу. Національний художній музей України був обраний платформою для цієї розмови, оскільки постійно працює над збереженням, дослідженням і творенням ідентичностей – разом із суспільством і за допомогою мистецтва.

Директор Латвійського центру сучасного мистецтва і куратор виставки Солвіта Кресе зазначає: «Цією виставкою ми хочемо переглянути поняття ідентичності, підкреслюючи його різноманітні аспекти, і заохотити підхід до національних, політичних, територіальних, соціальних та гендерних питань з позиції ідентичності. Ми переконані, що художники є проникливими перекладачами контексту і коментаторами ситуації, здатними виявити і нанести сітку змін на нинішню мапу світу швидше за будь-кого іншого, і вони не злякаються зазирнути за завісу неозначеності, в якій травми минулого і гуманність майбутнього сплетені в єдине ціле».

Виставку супроводжуватимуть освітня програма та паралельні події: дискусії, воркшопи і перформанси. Працюватиме вона до 22 травня.

СКАНВОРА

Розгадавши сканворд і вписавши букви в клітинки, виріжте його по червоній рамці та надішліть нам на адресу: «Профспілкові вісті», бульвар Дружби народів, 5, м. Київ, 01042 або profvisti@ukr.net.

Усіх, хто правильно розгадав сканворд і першим надіслав відповідь, чекає винагорода – піврічна передплата на газету «Профспілкові вісті».

На жаль, цього разу переможців конкурсу не виявилось.

До уваги переможців конкурсу! Щоб отримати піврічну передплату на газету «Профспілкові вісті», необхідно подати до редакції копію ідентифікаційного коду, а також вказати домашню адресу й поштовий індекс.

Відповіді на сканворд, надруковані у № 12

НАПІВА	ЛЮДИ	ОХИВА	РА
ВІСІМ	ПІР	ОПІШЕ	
МЕХА	МАХОН	ДІР	
ПІЛЕ	ПІПЕР	ПІКА	У
МІУЗА	КІСТ	ЛА	ЛА
СЕМ	ОА	ПА	НІ
ХІ	ВОБУЛ	Л	Р
ВІКА	ЗМІ	Т	В
С	П	Л	О
СТАВ	А	ЛІКА	О
ВОУ	ХІ	ВЕС	К
ОТАР	КАІР	МА	ЛА
ГІР	ВІ	А	К
ПІШ	ПА	Х	І

Правильні відповіді – «Собор».

1. Другий після...
2. Родина...
3. Добра...
4. Шляка...

КУЗНЯ ЮНИХ ТАЛАНТІВ

МАСОВА ФІЗКУЛЬТУРА

У Хмельницькому дитячо-юнацька спортивна школа № 2 – одна із кращих у регіоні. Тут юні спортсмени під пильним оком своїх наставників мають можливість відшліфувати свою вправність у 7 секціях: фехтування, кулькової стрільби, шахів, художньої гімнастики, хокею з шайбою, футзалу, веслування на байдарках та каное.

Валерій МАРЦЕНЮК,
спеціально для «ПВ»

Колектив ДЮСШ № 2 упродовж багатьох років робить усе для розвитку спорту серед учнівської молоді не тільки обласного центру, а й регіону загалом. Серце й душу віддають юним спортсменам досвідчені тренери-викладачі Нела Ковриженко, Ігор Свідницький, Марина Зінгайло та ін. Очолою спортивний заклад Сергій Солтик, голова профкому – Федір Мельник. Вихованці школи на міських, обласних та всеукраїнських змаганнях виборюють призові місця, про що свідчать кубки, почесні грамоти, дипломи та інші здобуті ними трофеї. Приміром, юна спортсменка Євгенія Дзятко (тренер Марина Зінгайло) здобула першість у чемпіонаті України з шахів серед дітей. Вихованки тренера Ігоря Свідницького Дарія Садова та Валерія Лобода стали призерами на всеукраїнських змаганнях з фехтування. І таких прикладів можна наводити чимало. При школі функціонує один із кращих та єдиний в області шаховий клуб, де мають можливість у комфортних умовах займатися улюбленою справою спортсмени, ветерани, любителі шахів. У ДЮСШ № 2 також діє стрілецький тир, на базі якого проводяться чемпіонати міського, обласного та всеукраїнського рівнів із кулькової стрільби. За підтримки міської влади цьогоріч тут буде проведено реконструкцію частини приміщення, облаштовано санітарні вузли, зовнішні мережі. «Я завдячую долі, що дала можливість працювати у цьому навчальному закладі, – ділиться ветеран Збройних Сил, полковник у відставці, працівник стрілецького тиму Мечислав Станіславович Грижбовський. – Тут працюють справжні фахівці, які віддаються сповна улюбленій справі, роблять усе для розвитку спорту серед молоді».

МИКОЛА МІЛЬЧЕВ ЗДОБУВ «ЗОЛОТО» НІКОСІЇ

На першому етапі Кубка світу зі стендової стрільби, який тривав у Нікосії (Кіпр), першість виборов чемпіон Олімпійських ігор 2000 року українець Микола Мільчев.

Володимир ПОЛЕТАЄВ,
спеціально для «ПВ»

Тріумфатор сіднейської Олімпіади у кваліфікації показав другий результат, із 125 мішеней не вразивши лише чотири. Натомість у півфіналі після пострілів українця розбитими виявилися 15 тарілок із 16-ти. У вирішальному протистоянні суперником нашого співвітчизника був британець Девід Ллевеллін.

Спершу обидва претенденти на «золото» виступили рівно, поцілвши у 14 мішеней, а от у перестрілці влучнішим виявився представник Одещини – чотири розбиті тарілки проти трьох. Третім зійшов на п'єдестал пошани іспанець Хуан Хосе Арамбуру. Для 48-річного заслуженого майстра спорту України турнір у Нікосії став 52-м етапом Кубка світу в кар'єрі. У Сідней-2000 Микола Мільчев, нагадаємо, встановив «вічний» рекорд олімпіада, вибивши 150 мішеней із 150-ти (125 у кваліфікації + 25 у фіналі).

СТРІЛЯЮЧІ ЛИЖНИКИ ЗАВЕРШИЛИ СЕЗОН

БІАТЛОН

Недавно українська біатлонна збірна нарешті повернулася додому після серії виступів на міжнародній арені – етапах Кубка світу, планетарній першості. Загалом упродовж сезону 2015/2016 українські стріляючі лижники завоювали сім нагород; жіноча збірна фінішувала п'ятою у Кубку націй, чоловіча – сьомою.

Володимир ПОЛЕТАЄВ,
спеціально для «ПВ»

Шість медалей – в активі прекрасної половини нашої біатлонної збірної, причому три з них – в Олени Підгрушної («золото» і дві «бронзи»). Сергій Семенов підтримав честь найпопулярнішого вітчизняного зимового виду спорту на чемпіонаті світу, де завоював бронзову нагороду у спринті.

Президент Федерації біатлону України Володимир Бринзак, підбиваючи підсумки сезону в рамках спецпроєкту «Експерти біатлону», наголосив, що тренерський штаб і керівництво Федерації перед початком сезону були свідомі того, що молодь іще не підтяглася до тих кондицій, які мають бути в головній команді. Тому для спортсменів не ставили надзвичайних завдань і хотіли насамперед розібратися зі збірою для якнайкращої підготовки до Олімпійських ігор.

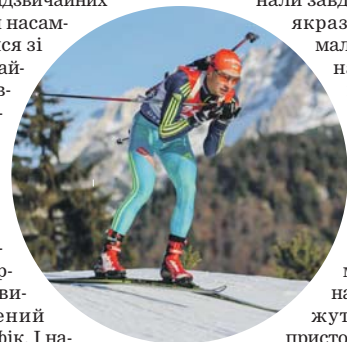
Стосовно персоналії, то Олені Підгрушній після тривалої перерви у виступах після повернення вдалося витримати шалений змагальний графік. І на-

віть збій зі здоров'ям у м. Хольменколлен продемонстрував готовність Олени боротися за десятку до кінця.

«Ті самі проблеми були й у Джими. Протягом сезону Юля періодично боролася з хворобами. Щойно набирала форму, одразу ж з'являлася температура. У Валі Семеренко неоднозначна підготовка до сезону, і мотивація була не такою, якою мала би бути у спортсменки такого рівня», – цитує сайт biathlon.com.ua слова Володимира Бринзака.

Президент ФБУ також оцінив роботу головного тренера жіночої збірної (словенський спеціаліст Урош Велепенц, нагадаємо, лише перший рік працює з командою). «Не все вийшло, як того хотіли, оскільки тренер іще не знав індивідуальних особливостей кожної зі своїх підопічних. Бондар, приміром, він ставив завдання стабілізувати стрільбу. І в підсумку Яна стала стріляти трохи краще. Сподіваємося, що наступного сезону вона виступатиме на іншому рівні. Загалом, повторюся, ми лише на стадії формування команди, і лише в наступному передолімпійському сезоні акцент робитимемо на чемпіонат світу. Урош – гарний фахівець, він знайшов шлях до кожної спортсменки, а це те, чого нам не вистачало», – прокоментував Володимир Бринзак.

За його словами, чоловіки виконали завдання на сезон – якраз сильною сталою мала проявити себе на планетарній першості. Кінець сезону, коли Сергій Семенов зійшов на п'єдестал пошани на чемпіонаті світу, продемонстрував, що наші чоловіки можуть боротися на пристойному рівні.

Кирило ЛАТИШЕВ

НА VII З'ІЗДІ ФПУ

УВАГА! ПЕРЕДПЛАТА

ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА
ЦЕНТРАЛЬНИХ ПРОФСПІЛКОВИХ
ВИДАНЬ НА 2016 РІК!

Вартість передплати на 2016 рік становить:

- газета «Профспілкові вісті» – **173,64 грн** (передплатний індекс – 22152);
- журнал «Бібліотека голови профспілкового комітету» – **72,60 грн** (передплатний індекс – 22909).

ДОДАТКОВІ ПОСЛУГИ

ПІДПРИЄМСТВО «ПРОФІНФОРМ» ФПУ
НАДАЄ ДОДАТКОВІ ПОСЛУГИ

ВИГОТОВЛЕННЯ:

- ❖ брошур;
- ❖ буклетів;
- ❖ методичок;
- ❖ листівок;
- ❖ календарів;
- ❖ папок;
- ❖ книг.

РОЗМІЩЕННЯ РЕКЛАМНИХ
ОГОЛОШЕНЬ:

- у друкованих виданнях («Профспілкові вісті», «Бібліотека голови профспілкового комітету»);
- на нашому сайті www.psv.org.ua.

ТЕЛ. ДЛЯ ДОВІДОК: (044) 528-70-49